

Spis treści

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2020/C 137/01

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*

1

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2020/C 137/02

Sprawa C-156/17: Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 30 stycznia 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden – Niderlandy) – Köln-Aktiefonds Deka / Staatssecretaris van Financiën [Odesłanie prejudycjalne – Swobodny przepływ kapitału i swoboda płatności – Ograniczenia – Opodatkowanie dywidend wypłaconych przedsiębiorstwom zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) – Zwrot pobranego podatku od dywidend – Przesłanki – Obiektywne kryteria odmiennego traktowania – Kryteria z natury rzeczy lub de facto korzystne dla podatników będących rezydentami]

2

2020/C 137/03

Sprawy połączone C-515/17 P i C-561/17 P: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 4 lutego 2020 r. – Uniwersytet Wrocławski / Agencja Wykonawcza ds. Badań Naukowych (REA) (C-515/17 P), Rzeczpospolita Polska / Uniwersytet Wrocławski, Agencja Wykonawcza ds. Badań Naukowych (REA) (C-561/17 P) [Odwołanie – Skarga o stwierdzenie nieważności – Artykuł 19 statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej – Reprezentacja stron w postępowaniach ze skarg bezpośrednich przed sądami Unii – Adwokat lub radca prawny mający status osoby trzeciej w stosunku do strony skarżącej – Artykuł 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej]

3

2020/C 137/04	Sprawa C-75/18: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 3 marca 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Węgry) – Vodafone Magyarország Mobil Távközlési Zrt. / Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága [Odesłanie prejudycjalne – Swoboda przedsiębiorczości – Podatek od obrotów operatorów telekomunikacyjnych – Progresywny podatek oddziałujący w większym stopniu na przedsiębiorstwa należące do osób fizycznych lub prawnych z innych państw członkowskich niż na przedsiębiorstwa krajowe – Przedziały podatku progresywnego mające zastosowanie do wszystkich podatników – Neutralność kwoty obrotu jako kryterium odróżniającego – Zdolność płatnicza podatników – Pomoc państwa – Wspólny system podatku od wartości dodanej (VAT) – Podatki obrotowe – Pojęcie]	4
2020/C 137/05	Sprawa C-122/18: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 28 stycznia 2020 r. – Komisja Europejska / Republika Włoska [Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Dyrektywa 2011/7/UE – Zwalczanie opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych – Transakcje handlowe, w których dłużnikiem jest organ publiczny – Obowiązek zapewnienia przez państwa członkowskie, aby wyznaczony organom publicznym termin płatności nie przekraczał 30 względnie 60 dni – Zobowiązanie rezultatu]	4
2020/C 137/06	Sprawa C-298/18: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 27 lutego 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Arbeitsgericht Cottbus – Kammern Senftenberg – Niemcy) – Reiner Grafe, Jürgen Pohle / Südbrandenburger Nahverkehrs GmbH, OSL Bus GmbH [Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa 2001/23/WE – Artykuł 1 ust. 1 – Przejęcie przedsiębiorstwa – Ochrona praw pracowniczych – Obsługa linii autobusowych – Przejęcie personelu – Nieprzejęcie środków trwałych – Powody]	5
2020/C 137/07	Sprawa C-307/18: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 30 stycznia 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Competition Appeal Tribunal, London – Zjednoczone Królestwo) – Generics (UK) Ltd i in. / Competition and Markets Authority [Odesłanie prejudycjalne – Konkurencja – Produkty lecznicze – Bariery w wejściu na rynek generycznych produktów leczniczych wynikające z ugód w sporach dotyczących patentów na proces, zawartych między wytwórcą oryginalnych produktów leczniczych będącym uprawnionym z tych patentów a wytwórcami generycznych produktów leczniczych – Artykuł 101 TFUE – Potencjalna konkurencja – Ograniczenie ze względu na cel – Kwalifikacja – Ograniczenie ze względu na skutek – Ocena skutków – Artykuł 102 TFUE – Rynek właściwy – Włączenie generycznych produktów leczniczych do rynku właściwego – Nadużycie pozycji dominującej – Kwalifikacja – Uzasadnienie]	6
2020/C 137/08	Sprawa C-323/18: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 3 marca 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Węgry) – Tesco-Global Áruházak Zrt. / Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága [Odesłanie prejudycjalne – Swoboda przedsiębiorczości – Podatek obrotowy w sektorze handlu detalicznego w sklepach – Progresywny podatek oddziałujący w większym stopniu na przedsiębiorstwa należące do osób fizycznych lub prawnych z innych państw członkowskich niż na przedsiębiorstwa krajowe – Przedziały podatku progresywnego mające zastosowanie do wszystkich podatników – Neutralność kwoty obrotu jako kryterium odróżniającego – Zdolność płatnicza podatników – Pomoc państwa]	7
2020/C 137/09	Sprawa C-341/18: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 5 lutego 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State – Niderlandy) – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid / J. i in. [Odesłanie prejudycjalne – Rozporządzenie (UE) 2016/399 – Kodeks graniczny Schengen – Kontrole na granicach zewnętrznych – Obywatele państw trzecich – Artykuł 11 ust. 1 – Stemplowanie dokumentów podróży – Stempel wyjazdowy – Ustalenie momentu opuszczenia strefy Schengen – Zaokrętownie marynarzy na pokładach statków zacumowanych przez długi okres w porcie morskim]	8

2020/C 137/10	Sprawa C-371/18: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 29 stycznia 2020 r. [wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (Chancery Division) – Zjednoczone Królestwo] – Sky plc, Sky International AG, Sky UK Limited / Skykick UK Limited, Skykick Inc [Odesłanie prejudycjalne – Zbliżanie ustawodawstw – Wspólnotowy znak towarowy – Rozporządzenie (WE) nr 40/94 – Artykuły 7 i 51 – Pierwsza dyrektywa 89/104/EWG – Artykuły 3 i 13 – Określenie towarów i usług objętych rejestracją – Niedochowanie wymogów jasności i precyzji – Zła wiara zgłaszającego – Brak zamiaru używania znaku towarowego dla towarów lub usług objętych rejestracją – Całkowite lub częściowe unieważnienie prawa do znaku towarowego – Ustawodawstwo krajowe zobowiązujące zgłaszającego do oświadczenia, że ma on zamiar używać zgłoszonego znaku towarowego]	9
2020/C 137/11	Sprawa C-384/18: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 27 lutego 2020 r. – Komisja Europejska / Królestwo Belgii [Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Artykuł 49 TFUE – Usługi na rynku wewnętrznym – Dyrektywa 2006/123/WE – Artykuł 25 ust. 1 i 2 – Ograniczenia w prowadzeniu działalności wielodyscyplinarnej przez księgowych]	10
2020/C 137/12	Sprawa C-394/18: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 30 stycznia 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte di appello di Napoli – Włochy) – I.G.I. Srl / Maria Grazia Cicienia i in. (Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa 82/891/EWG – Artykuły 12 i 19 – Podziały spółek z ograniczoną odpowiedzialnością – Ochrona interesów wierzycieli spółki dzielonej – Nieważność podziału – Skarga pauliańska)	10
2020/C 137/13	Sprawa C-395/18: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 30 stycznia 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Włochy) – Direzione e coordinamento Vivendi SA przeciwko Consip SpA, Ministero dell’Economia e delle Finanze [Odesłanie prejudycjalne – Udzielanie zamówień publicznych na dostawy, roboty budowlane lub usługi – Dyrektywa 2014/24/UE – Artykuł 18 ust. 2 – Artykuł 57 ust. 4 – Fakultatywne podstawy wykluczenia – Podstawa wykluczenia dotycząca podwykonawcy wymienionego w ofercie wykonawcy – Naruszenie przez podwykonawcę obowiązków z dziedziny prawa ochrony środowiska, prawa socjalnego i prawa pracy – Uregulowanie krajowe przewidujące automatyczne wykluczenie wykonawcy z powodu takiego naruszenia]	11
2020/C 137/14	Sprawa C-405/18: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 27 lutego 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší správní soud – Czechy) – AURES Holdings a.s. / Odvolací finanční ředitelství [Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 49 TFUE – Swoboda przedsiębiorczości – Przepisy podatkowe – Podatek dochodowy od osób prawnych – Przeniesienie siedziby faktycznego zarządu spółki do państwa członkowskiego innego niż państwo utworzenia spółki – Przeniesienie rezydencji podatkowej do tego innego państwa członkowskiego – Uregulowanie krajowe niepozwalające na uwzględnienie straty podatkowej poniesionej w państwie członkowskim utworzenia przed przeniesieniem siedziby]	12
2020/C 137/15	Sprawa C-427/18 P: Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 26 lutego 2020 r. – Europejska Służba Działań Zewnętrznych / Ruben Alba Aguilera i in. [Odwołanie – Służba publiczna – Urzędnicy i pracownicy – Europejska Służba Działań Zewnętrznych (ESDZ) – Wynagrodzenie – Regulamin pracowniczy – Artykuł 110 – Personel Unii Europejskiej pełniący służbę w państwie trzecim – Załącznik X – Artykuł 1 akapit trzeci i art. 10 – Dodatek ze względu na warunki życia – Coroczny przegląd i dostosowanie – Obniżenie wysokości dodatku ze względu na warunki życia w przypadku członków personelu pełniących służbę w Etiopii – Konieczność wcześniejszego wydania ogólnych przepisów wykonawczych – Zakres]	12
2020/C 137/16	Sprawa C-457/18: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 31 stycznia 2020 r. – Republika Słowenii / Republika Chorwacji [Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Artykuł 259 TFUE – Właściwość Trybunału – Ustalenie wspólnej granicy między dwoma państwami członkowskimi – Spór graniczny między Republiką Chorwacji a Republiką Słowenii – Umowa o arbitraż – Postępowanie arbitrażowe – Notyfikowanie przez Republikę Chorwacji decyzji o rozwiązaniu umowy z powodu nieprawidłowości, której popełnienie zarzuca członkowi sądu polubownego – Wyrok wydany przez sąd polubowny – Domniemane naruszenie przez Republikę Chorwacji umowy o arbitraż i granicy ustalonej w wyroku sądu polubownego – Zasada lojalnej współpracy – Wniosek o wyłączenie dokumentu z akt sprawy – Ochrona opinii prawnych]	13

2020/C 137/17	Sprawa C-482/18: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 3 marca 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Węgry) – Google Ireland Limited / Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vámigazgatósága [Odesłanie prejudycjalne – Swoboda świadczenia usług – Artykuł 56 TFUE – Ograniczenia – Przepisy podatkowe – Podatek od działalności reklamowej oparty na obrocie – Obowiązki dotyczące rejestracji w organach podatkowych – Zasada niedyskryminacji – Grzywny – Zasada proporcjonalności]	14
2020/C 137/18	Sprawa C-513/18: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 30 stycznia 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione Tributaria Provinciale di Palermo – Włochy) – Autoservizi Giordano società cooperativa / Agenzia delle Dogane e dei Monopoli – Ufficio di Palermo [Odesłanie prejudycjalne – Opodatkowanie produktów energetycznych i energii elektrycznej – Dyrektywa 2003/96/WE – Artykuł 7 ust. 2 i 3 – Pojęcie „oleju napędowego przeznaczanego do celów handlowych wykorzystywanego jako paliwo silnikowe” – Uregulowanie krajowe przewidujące obniżoną stawkę podatku akcyzowego na olej napędowy przeznaczony do celów handlowych wykorzystywany jako paliwo silnikowe do celów regularnego przewozu osób, a nie do celów okazjonalnego przewozu osób – Zasada równego traktowania]	15
2020/C 137/19	Sprawa C-524/18: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 30 stycznia 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof – Dr. Willmar Schwabe GmbH & Co.KG / Queisser Pharma GmbH & Co. KG [Odesłanie prejudycjalne – Zdrowie publiczne – Informowanie i ochrona konsumentów – Rozporządzenie (WE) nr 1924/2006 – Decyzja wykonawcza 2013/63/UE – Oświadczenia żywieniowe i zdrowotne dotyczące żywności – Artykuł 10 ust. 3 – Odniesienie do ogólnych, nieswoistych korzyści – Pojęcie „towarzyszenia” konkretnego oświadczenia zdrowotnego – Obowiązek przedstawienia dowodów naukowych – Zakres]	15
2020/C 137/20	Sprawy połączone C-538/18 P i C-539/18 P: Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 30 stycznia 2020 r. – České dráhy a.s. / Komisja Europejska [Odwołanie – Konkurencja – Rozporządzenie (WE) nr 1/2003 – Artykuł 20 ust. 4 – Decyzje w sprawie kontroli – Obowiązek uzasadnienia – Poszlaki o wystarczająco poważnym charakterze świadczące o istnieniu naruszenia reguł konkurencji – Dowody uzyskane w sposób zgodny z prawem – Kontrola nakazana na podstawie informacji pochodzących z wcześniejszej kontroli]	16
2020/C 137/21	Sprawa C-679/18: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 5 marca 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Okresní soud v Ostravě – Republika Czeska) – OPR-Finance s.r.o./ GK [Odesłanie prejudycjalne – Ochrona konsumentów – Dyrektywa 2008/48/WE – Umowy o kredyt konsumencki – Artykuł 8 – Obowiązek oceny zdolności kredytowej konsumenta – Przepisy krajowe – Możliwość powołania się na przedawnienie wobec podniesionego przez konsumenta zarzutu nieważności umowy – Artykuł 23 – Sankcje – Skuteczny, proporcjonalny i odstraszający charakter – Sąd krajowy – Zbadanie z urzędu poszanowania tego obowiązku]	17
2020/C 137/22	Sprawa C-717/18: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 3 marca 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony Hof van Beroep te Gent – Belgia) – Wykonanie europejskiego nakazu aresztowania wydane przeciwko X [Odesłanie prejudycjalne – Współpraca sądowa w sprawach karnych – Decyzja ramowa 2002/584/WSiSW – Europejski nakaz aresztowania – Artykuł 2 ust. 2 – Wykonanie europejskiego nakazu aresztowania – Zniesienie weryfikacji pod kątem podwójnej odpowiedzialności karnej za popełniony czyn – Warunki – Przesłębstwo zagrożone w wydającym nakaz państwie członkowskim karą pozbawienia wolności, której górna granica wynosi przynajmniej trzy lata – Zmiana ustawodawstwa karnego wydającego nakaz państwa członkowskiego między datą popełnienia czynów a datą wydania europejskiego nakazu aresztowania – Wersja ustawy, którą należy wziąć pod uwagę w celu weryfikacji górnej granicy kary co najmniej trzech lat]	18

2020/C 137/23	Sprawa C-725/18: Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 30 stycznia 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Grondwettelijk Hof – Belgia) – Anton van Zantbeek VOF/ Ministerraad [Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 56 TFUE – Artykuł 36 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym – Swoboda świadczenia usług – Podatek od transakcji giełdowych zawartych lub wykonanych w państwie członkowskim – Różnica w traktowaniu ze szkodą dla usługobiorców korzystających z usług profesjonalnych pośredników niebędących rezydentami – Ograniczenie – Względy uzasadniające]	18
2020/C 137/24	Sprawy połączone od C-773/18 do C-775/18: Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 27 lutego 2020 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Verwaltungsgericht Halle – Niemcy) – TK (C-773/18), UL (C-774/18), VM (C-775/18) / Land Sachsen-Anhalt [Odesłanie prejudycjalne – Polityka społeczna – Równość traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy – Dyrektywa 2000/78/WE – Artykuły 2 i 6 – Zakaz wszelkiej dyskryminacji ze względu na wiek – Wynagrodzenie urzędników – Dyskryminujący system wynagradzania – Wyrównanie wynagrodzenia obliczone na podstawie wcześniejszego dyskryminującego zaszeregowania – Kolejna dyskryminacja – Artykuł 9 – Odszkodowanie ze względu na dyskryminujące ustawodawstwo – Termin zawity na złożenie wniosku o odszkodowanie – Zasady równoważności i skuteczności]	19
2020/C 137/25	Sprawa C-785/18: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 29 stycznia 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État – Francja) – GAEC Jeanningros / Institut national de l'origine et de la qualité (INAO), Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation, Ministre de l'Économie et des Finances [Odesłanie prejudycjalne – Rolnictwo – Ochrona oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych – Chroniona nazwa pochodzenia „Comté” – Nieznacząca zmiana w specyfikacji produktu – Wniosek o zmianę zaskarżony przed sądami krajowymi – Orzecznictwo sądów krajowych, zgodnie z którym odwołanie staje się bezprzedmiotowe z chwilą zatwierdzenia zmiany przez Komisję Europejską – Skuteczna ochrona sądowa – Obowiązek orzeczenia w przedmiocie odwołania]	20
2020/C 137/26	Sprawa C-788/18: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 26 lutego 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione tributaria provinciale di Parma – Włochy) – Stanleyparma Sas di Cantarelli Pietro & C., Stanleybet Malta Ltd / Agenzia delle Dogane e dei Monopoli UM Emilia Romagna – SOT Parma [Odesłanie prejudycjalne – Swoboda świadczenia usług – Artykuł 56 TFUE – Gry losowe – Podatki – Zasada niedyskryminacji – Jednolity podatek od zakładów wzajemnych]	20
2020/C 137/27	Sprawa C-803/18: Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 27 lutego 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Litwa) – AAS „BALTA” / UAB „GRIFS AG” [Odesłanie prejudycjalne – Współpraca sądowa w sprawach cywilnych – Rozporządzenie (UE) nr 1215/2012 – Artykuł 15 pkt 5 i art. 16 pkt 5 – Ubezpieczenie obejmujące „duże ryzyko” – Klauzula prorogacyjna uzgodniona pomiędzy ubezpieczającym i ubezpieczycielem – Możliwość powołania się na tę klauzulę wobec ubezpieczonego]	21
2020/C 137/28	Sprawa C-836/18: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 27 lutego 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha – Hiszpania) – Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real / RH [Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 20 TFUE – Obywatelstwo Unii Europejskiej – Obywatel Unii, który nigdy nie skorzystał ze swobody przemieszczania się – Wniosek współmałżonka będącego obywatelem państwa trzeciego o wydanie karty pobytu czasowego – Oddalenie – Obowiązek utrzymania małżonka – Brak wystarczających zasobów obywatela Unii – Obowiązek wspólnego pożycia małżonków – Krajowe ustawodawstwo i praktyka – Możliwość skutecznego korzystania z istoty praw przyznanych obywatelom Unii – Pozbawienie]	22

2020/C 137/29	Sprawa C-25/19: Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 27 lutego 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Okręgowy w Poznaniu – Polska) – Corporis sp. z o.o. / Gefion Insurance A/S. [Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa 2009/138/WE – Reprezentacja zakładu ubezpieczeń innych niż na życie – Przedstawiciel mający siedzibę na terytorium kraju – Doręczanie dokumentów – Odbiór dokumentu wszczynającego postępowanie sądowe – Rozporządzenie (WE) nr 1393/2007 – Niemożność stosowania]	22
2020/C 137/30	Sprawa C-79/19 P: Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 27 lutego 2020 r. – Republika Litewska / Komisja Europejska [Odwołanie – EFOGR, EFRG i EFRROW – Wydatki wyłączone z finansowania przez Unię Europejską – Wydatki poniesione przez Republikę Litewską – Wsparcie przechodzenia na wcześniejszą emeryturę – Rozporządzenie (WE) nr 1257/1999 – Artykuł 33m ust. 1 – Przeinaczenie dowodów]	23
2020/C 137/31	Sprawa C-100/19: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 5 marca 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d’appel de Bruxelles – Belgia) – Viasat UK Ltd, Viasat Inc. / Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT) [Odesłanie prejudycjalne – Zbliżanie ustawodawstw – Sektor telekomunikacji – Wykorzystanie widma radiowego w pasmach częstotliwości 2 GHz w celu wdrożenia systemów dostarczających usługi satelitarne komunikacji ruchomej – Decyzja nr 626/2008/WE – Artykuł 4 ust. 1 lit. c), art. 7 ust. 1 oraz art. 8 ust. 1 – Uzupełniające elementy naziemne – Zezwolenia wydane przez państwa członkowskie – Ciążący na operatorze obowiązek obsługiwanego określonego procentowo udziału ludności i terytorium – Nieprzestrzeganie – Wpływ]	24
2020/C 137/32	Sprawa C-248/19: Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 5 marca 2020 r. – Komisja Europejska / Republika Cypryjska [Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Artykuł 258 TFUE – Dyrektywa 91/271/EWG – Oczyszczanie ścieków komunalnych – Artykuły 3, 4, 10 i 15 – Sekcje A, B i D załącznika I – Brak systemów zbierania ścieków komunalnych w niektórych aglomeracjach – Brak wtórnego lub innego równie skutecznego oczyszczania ścieków komunalnych – Budowa i eksploatacja oczyszczalni ścieków – Kontrola zrzutów z tych oczyszczalni]	24
2020/C 137/33	Sprawa C-258/18: Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 13 lutego 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Centrale Raad van Beroep – Niderlandy) – H. Solak / Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Uwv). [Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Układ stowarzyszeniowy EWG – Turcja – Artykuł 59 protokołu dodatkowego – Decyzja nr 3/80 – Zabezpieczenie społeczne tureckich pracowników migrujących – Uchylenie klauzul zamieszkania – Artykuł 6 – Świadczenie uzupełniające – Zawieszenie – Zrzeczenie się obywatelstwa przyjmującego państwa członkowskiego – Rozporządzenie (WE) nr 883/2004 – Specjalne nieskładkowe świadczenia pieniężne – Warunek zamieszkania]	25
2020/C 137/34	Sprawa C-183/19 P: Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 3 grudnia 2019 r. – Fruits de Ponent, SCCL / Komisja Europejska [Odwołanie – Wspólna polityka rolna (WPR) – Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013 – Rynek owoców miękkich – Zakłócenia, które wystąpiły w roku gospodarczym 2014 – Tymczasowe nadzwyczajne środki wspierające producentów – Skarga o stwierdzenie odpowiedzialności pozaumownej]	26
2020/C 137/35	Sprawa C-520/19: Postanowienie Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 14 listopada 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Krajský soud v Ostravě – Republika Czeska) – Armostav Místek s.r.o. / Odvolací finanční ředitelství [Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 53 § 2 i art. 94 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Brak dostatecznych wyjaśnień w przedmiocie kontekstu faktycznego sporu głównego oraz w przedmiocie względów uzasadniających konieczność uzyskania odpowiedzi na pytania prejudycjalne – Oczywista niedopuszczalność]	26

2020/C 137/36	Sprawa C-679/19: Postanowienie Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 19 grudnia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul Ilfov – Rumunia) – NL / Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București (Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Kontrola środków pieniężnych wwożonych do Unii Europejskiej lub wywożonych z Unii Europejskiej – Rozporządzenie (WE) nr 1889/2005 – Zakres stosowania – Artykuły 63 i 65 TFUE – Swobodny przepływ kapitału – Przewóz znacznych kwot środków pieniężnych wwożonych na terytorium państwa członkowskiego lub wywożonych z terytorium państwa członkowskiego – Obowiązek zgłoszenia – Sankcje – Grzywna i konfiskata na rzecz państwa niezgłoszonej kwoty przekraczającej 10 000 EUR – Proporcjonalność)	27
2020/C 137/37	Sprawa C-943/19: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa (Senāts) (Łotwa) w dniu 27 grudnia 2019 r. – SIA „ONDO” / Patērētāju tiesību aizsardzības centrs	27
2020/C 137/38	Sprawa C-944/19: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa (Senāts) (Łotwa) w dniu 27 grudnia 2019 r. – AS „4finance” / Patērētāju tiesību aizsardzības centrs	28
2020/C 137/39	Sprawa C-945/19: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa (Senāts) (Łotwa) w dniu 27 grudnia 2019 r. – SIA „OC Finance” / Patērētāju tiesību aizsardzības centrs	29
2020/C 137/40	Sprawa C-1/20: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof (Austria) w dniu 3 stycznia 2020 r. – B / Finanzamt Wien	29
2020/C 137/41	Sprawa C-5/20: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 7 stycznia 2020 r. – Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V. / Vodafone GmbH	30
2020/C 137/42	Sprawa C-7/20: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 9 stycznia 2020 r. – VS / Hauptzollamt Münster	30
2020/C 137/43	Sprawa C-9/20: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg (Niemcy) w dniu 10 stycznia 2020 r. – Grundstücksgemeinschaft Kollaustraße 136 / Finanzamt Hamburg-Oberalster	31
2020/C 137/44	Sprawa C-12/20: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Niemcy) w dniu 13 stycznia 2020 r. – DB Netz AG / Bundesrepublik Deutschland	31
2020/C 137/45	Sprawa C-15/20: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Mercantil nº 1 de Badajoz (Hiszpania) w dniu 15 stycznia 2020 r. – Asociación de Usuarios de Bancos, Cajas y Seguros de España (Adicae Consumidores Críticos y Responsables) / Caja Almedralejo Sociedad Cooperativa de Credito	33
2020/C 137/46	Sprawa C-16/20: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Mercantil nº 1 de Badajoz (Hiszpania) w dniu 15 stycznia 2020 r. – Asociación de Usuarios de Bancos, Cajas y Seguros de España (Adicae Consumidores Críticos y Responsables) / Liberbank SA	33
2020/C 137/47	Sprawa C-34/20: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Köln (Niemcy) w dniu 24 stycznia 2020 r. – Telekom Deutschland GmbH / Republika Federalna Niemiec	34
2020/C 137/48	Sprawa C-36/20: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Instrucción de San Bartolomé de Tirajana (Hiszpania) w dniu 25 stycznia 2020 r. – Postępowanie przeciwko VL	35

2020/C 137/49	Sprawa C-38/20: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Andalucía, Ceute y Melilla (Hiszpania) w dniu 27 stycznia 2020 r. – ZP / Delegación del Gobierno en Melilla	36
2020/C 137/50	Sprawa C-49/20: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rajonen syd – Pazardžik (Bułgaria) w dniu 29 stycznia 2020 r. – SF / Teritoriálna direkcija na Nacionálnata agencija za prichodite – Płowdiw	37
2020/C 137/51	Sprawa C-71/20: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Østre Landsret (Dania) w dniu 12 lutego 2020 r. – Anklagemyndigheden / VAS Shipping ApS	37
2020/C 137/52	Sprawa C-75/20: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litwa) w dniu 13 lutego 2020 r. – AB Lifosa / Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos	38
2020/C 137/53	Sprawa C-77/20: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (Irlandia) w dniu 13 lutego 2020 r. – K. M. / Director of Public Prosecutions	38
2020/C 137/54	Sprawa C-78/20: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Najvyšší súd Slovenskej republiky (Słowacja) w dniu 14 lutego 2020 r. – postępowanie karne przeciwko M.B.	39
2020/C 137/55	Sprawa C-86/20: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Krajský soud v Brně (Republika Czeska) w dniu 18 lutego 2020 r. – Vinařství U Kapličky s.r.o. / Státní zemědělská a potravinářská inspekce	39
2020/C 137/56	Sprawa C-98/20: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Obvodní soud pro Prahu 8 (Republika Czeska) w dniu 26 lutego 2020 r. – mBank S.A. / PA	40
2020/C 137/57	Sprawa C-115/20 P: Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 19 grudnia 2019 r. w sprawie T-211/18, Vanda Pharmaceuticals/Komisja, wniesione w dniu 29 lutego 2020 r. przez Vanda Pharmaceuticals Ltd	41
2020/C 137/58	Sprawa C-682/16: Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 7 listopada 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vestre Landsret – Dania) – BEI ApS / Skatteministeriet	42
2020/C 137/59	Sprawa C-324/18: Postanowienie prezesa dziewiątej izby Trybunału z dnia 21 listopada 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – Sicilville Srl / Comune di Brescia, przy udziale: Consorzio Stabile A.L.P.I. s.c.a.r.l.)	42
2020/C 137/60	Sprawa C-668/18: Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 3 grudnia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Najwyższy – Polska) – BP / Uniparts SARL	42
2020/C 137/61	Sprawa C-676/18: Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 3 grudnia 2019 r. – Komisja Europejska / Królestwo Belgii	43
2020/C 137/62	Sprawa C-85/19: Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 17 grudnia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Galicia – Hiszpania) – Agencia Estatal de la Administración Tributaria / RK	43
2020/C 137/63	Sprawa C-109/19: Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 22 listopada 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – Raggio di Sole Società Cooperativa Onlus / Comune di Cisternino, Consorzio per L’Inclusione Sociale dell’Atr Fasano – Ostuni – Cisternino, przy udziale: La Scintilla Soc. Coop. Soc.	43

2020/C 137/64	Sprawa C-110/19: Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 22 listopada 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – Raggio di Sole Società Cooperativa Onlus / Comune di Ostuni, Consorzio per L’Inclusione Sociale dell’Ats Fasano – Ostuni – Cisternino, przy udziale: La Scintilla Soc. Coop. Soc.	43
2020/C 137/65	Sprawa C-111/19: Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 22 listopada 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – Industria Italiana Autobus SpA / Comune di Palermo; przy udziale: Irisbus Italia SpA	44
2020/C 137/66	Sprawa C-491/19: Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 22 listopada 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kúria – Węgry) – Emberi Erőforrások Minisztériuma / Szent Borbála Kórház	44
2020/C 137/67	Sprawa C-497/19: Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 6 listopada 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Zaragoza – Hiszpania) – Ibercaja Banco, SA/ SO, TP	44
2020/C 137/68	Sprawa C-541/19: Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 26 listopada 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Hamburg – Niemcy) – XW / Eurowings GmbH	44
2020/C 137/69	Sprawa C-635/19: Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 15 listopada 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Órgano Administrativo de Recursos Contractuales de la Comunidad Autónoma de Euskadi – Hiszpania) – Confederación Sindical Comisiones Obreras de Euskadi / Ayuntamiento de Arrigorriaga	45
2020/C 137/70	Sprawa C-648/19: Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 26 listopada 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Erding – Niemcy) – EUflight.de GmbH / Eurowings GmbH.	45
2020/C 137/71	Sprawa C-691/19: Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 6 grudnia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Alicante – Hiszpania) – Banco Santander, SA / VF, WD	45
Sąd		
2020/C 137/72	Sprawa T-251/18: Wyrok Sądu z dnia 10 marca 2020 r. – IFSUA / Rada [Rybołówstwo – Ochrona żywych zasobów morza – Rozporządzenie (UE) 2018/120 – Środki dotyczące połowów labraksa (Dicentrarchus labrax) – Skarga o stwierdzenie nieważności wniesiona przez stowarzyszenie – Artykuł 263 TFUE – Akt regulacyjny niewymagający przyjęcia środków wykonawczych – Bezpośrednie oddziaływanie na sytuację członków stowarzyszenia – Dopuszczalność – Kompetencje Unii do regulacji połowów rekreacyjnych – Pewność prawa – Ochrona zaufania – Równość traktowania – Zasada niedyskryminacji – Proporcjonalność – Zasada ostrożności – Wolność zrzeszania się i prowadzenia działalności gospodarczej]	46
2020/C 137/73	Sprawa T-688/18: Wyrok Sądu z dnia 5 marca 2020 r. – Exploitatiemaatschappij De Berghaaf/EUIPO – Brigade Electronics Group (CORNEREYE) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego CORNEREYE – Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy BACKEYE – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Wzmocniony charakter odróżniający wcześniejszego znaku towarowego uzyskany w następstwie używania – Dowody – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001 – Badanie stanu faktycznego z urzędu – Artykuł 95 ust. 1 rozporządzenia 2017/1001]	47

2020/C 137/74	Sprawa T-80/19: Wyrok Sądu z dnia 5 marca 2020 r. – Dekoback/EUIPO – DecoPac (DECOPAC) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku – Słowny unijny znak towarowy DECOPAC – Rzeczywiste używanie znaku towarowego – Artykuł 51 ust. 1 lit. a) oraz art. 51 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 58 ust. 1 lit. a) oraz art. 58 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Dowody – Artykuł 75 zdanie drugie rozporządzenia nr 207/2009 (obecnie art. 94 ust. 1 zdanie drugie rozporządzenia 2017/1001) – Prawo do bycia wysłuchanym]	47
2020/C 137/75	Sprawa T-625/18: Postanowienie Sądu z dnia 6 lutego 2020 r. – FT / ESMA [Służba publiczna – Cofnięcie noty obciążeniowej wystawionej przez ESMA – Następcza bezprzedmiotowość sporu – Umorzenie postępowania]	48
2020/C 137/76	Sprawa T-180/19: Postanowienie Sądu z dnia 4 marca 2020 r. – Bibita Group/EUIPO – Benkomers (Butelki na napoje) (Wzór wspólnotowy – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do wzoru – Zarejestrowany wzór wspólnotowy przedstawiający butelkę na napoje – Wcześniejszy międzynarodowy wzór wspólnotowy – Uchylenie zaskarżonej decyzji – Następcza bezprzedmiotowość sporu – Umorzenie postępowania)	49
2020/C 137/77	Sprawa T-326/19 R: Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 12 lutego 2020 r. – Gerber / Parlament i Rada [Postępowanie w przedmiocie środków tymczasowych – Obszar celny Unii Europejskiej – Rozporządzenie (UE) 2019/474 – Dyrektywa (UE) 2019/475 – Włączenie gminy Campione d’Italia oraz włoskich wód jeziora Lugano – Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych – Oczywista niedopuszczalność skargi głównej – Niedopuszczalność]	49
2020/C 137/78	Sprawa T-368/19: Postanowienie Sądu z dnia 2 marca 2020 r. – Datenlotsen Informationssysteme / Komisja [Pomoc państwa – Ulgi podatkowe i finansowanie ze środków publicznych – Skarga – Decyzja o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego – Skarga na bezczynność – Zajęcie stanowiska przez Komisję stanowiące koniec bezczynności – Decyzja o zamknięciu formalnego postępowania wyjaśniającego – Umorzenie postępowania]	50
2020/C 137/79	Sprawa T-795/19 R: Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 5 marca 2020 r. – HB / Komisja [Postępowanie w przedmiocie środków tymczasowych – Zamówienia publiczne na usługi – Nieprawidłowości w postępowaniu o udzielenie zamówienia – Odzyskanie już wypłaconych kwot – Nota obciążeniowa – Wnioski o zawieszenie wykonania – Brak pilnego charakteru]	50
2020/C 137/80	Sprawa T-796/19 R: Postanowienie Prezesa Sądu w dniu 5 marca 2020 r. – HB/Komisja [Postępowanie w przedmiocie środków tymczasowych – Zamówienia publiczne na usługi – Nieprawidłowości w postępowaniu w sprawie udzielania zamówienia – Odzyskanie kwot już wypłaconych – Nota obciążeniowa – Wniosek o zawieszenie wykonania – Brak pilnego charakteru]	51
2020/C 137/81	Sprawa T-797/17 R: Postanowienie prezesa Sądu z dnia 7 lutego 2020 r. – Anglo Austrian AAB Bank i Belegging-Maatschappij „Far-East”/EBC [Postępowanie w przedmiocie środków tymczasowych – Rozporządzenie (UE) nr 1024/2013 – Nadzór ostrożnościowy nad instytucjami kredytowymi – Decyzja w sprawie cofnięcia zezwolenia instytucji kredytowej – Brak pilnego charakteru]	51
2020/C 137/82	Sprawa T-24/20 R: Postanowienie wiceprezesa Sądu z dnia 3 marca 2020 r. – Junqueras i Vies / Parlament [Postępowanie w przedmiocie środków tymczasowych – Prawo instytucjonalne – Członkowie Parlamentu – Utrata mandatu – Immunitet parlamentarny – Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych – Częściowa niedopuszczalność – Brak fumus boni iuris]	52
2020/C 137/83	Sprawa T-94/20: Skarga wniesiona w dniu 19 lutego 2020 r. – Campine i Campine Recycling / Komisja	52

2020/C 137/84	Sprawa T-112/20: Skarga wniesiona w dniu 20 lutego 2020 r. – Intis / EUIPO – Televes (TELEVEND)	54
2020/C 137/85	Sprawa T-124/20: Skarga wniesiona w dniu 25 lutego 2020 r. – M/S. Indeutsch International / EUIPO – Crafts Americana Group (Przedstawienie szewronów pomiędzy dwiema równoległymi liniami)	54
2020/C 137/86	Sprawa T-564/18: Postanowienie Sądu z dnia 6 lutego 2020 r. – Bernis i in./EBC	55
2020/C 137/87	Sprawa T-582/19: Postanowienie Sądu z dnia 13 lutego 2020 – Victoria’s Secret Stores Brand Management/EUIPO – Lacoste (LOVE PINK)	55

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*

(2020/C 137/01)

Ostatnia publikacja

Dz.U. C 129 z 20.4.2020

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 114 z 6.4.2020

Dz.U. C 103 z 30.3.2020

Dz.U. C 95 z 23.3.2020

Dz.U. C 87 z 16.3.2020

Dz.U. C 77 z 9.3.2020

Dz.U. C 68 z 2.3.2020

Teksty te są dostępne na stronie internetowej:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 30 stycznia 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden – Niderlandy) – Köln-Aktienfonds Deka / Staatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-156/17) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Swobodny przepływ kapitału i swoboda płatności – Ograniczenia – Opodatkowanie dywidend wypłaconych przedsiębiorstwom zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) – Zwrot pobranego podatku od dywidend – Przesłanki – Obiektywne kryteria odmiennego traktowania – Kryteria z natury rzeczy lub de facto korzystne dla podatników będących rezydentami]

(2020/C 137/02)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Köln-Aktienfonds Deka

Strona przeciwna: Staatssecretaris van Financiën

przy udziale: Nederlandse Orde van Belastingadviseurs, Loyens en Loeff NV

Sentencja

- 1) Artykuł 63 TFUE należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie uregulowaniom państwa członkowskiego, które przewidują, że funduszowi inwestycyjnemu niebędącemu rezydentem nie przyznaje się zwrotu podatku od dywidend pobranego od dywidend uzyskanych przez ten fundusz od podmiotów mających siedzibę w tym państwie członkowskim, ze względu na to, że nie wykazał on, iż jego udziałowcy lub uczestnicy spełniają przesłanki przewidziane w tych przepisach, o ile przesłanki te nie są de facto niekorzystne dla funduszy inwestycyjnych niebędących rezydentami, a organy podatkowe wymagają, by dowód spełnienia tych przesłanek został przedstawiony również przez fundusze inwestycyjne będące rezydentami, czego zbadanie należy do sądu odsyłającego.
- 2) Artykuł 63 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniom państwa członkowskiego, które przewidują, że funduszowi inwestycyjnemu niebędącemu rezydentem nie przyznaje się zwrotu podatku od dywidend, który musiał zapłacić w tym państwie członkowskim, ze względu na to, że nie spełnia on przewidzianych prawem przesłanek, którym podlega ten zwrot, a mianowicie, że nie wypłaca swym udziałowcom lub uczestnikom corocznie, najpóźniej w ósmym miesiącu po upływie roku obrotowego, w pełni dochodów z inwestycji, jeżeli w państwie członkowskim jego siedziby dochód z jego inwestycji, który nie został wypłacony jest uznawany za wypłacony lub jest uwzględniony w ramach podatku, który to państwo członkowskie pobiera od udziałowców lub

uczestników, tak jakby zysk ten został wypłacony, i jeżeli w świetle celu, jaki leży u podstaw tych przesłanek, taki fundusz znajduje się w porównywalnej sytuacji z sytuacją funduszu będącego rezydentem, któremu przysługuje zwrot tego podatku, czego zbadanie należy do sądu odsyłającego.

(¹) Dz.U. C 168 z 29.5.2017.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 4 lutego 2020 r. – Uniwersytet Wrocławski / Agencja Wykonawcza ds. Badań Naukowych (REA) (C-515/17 P), Rzeczpospolita Polska / Uniwersytet Wrocławski, Agencja Wykonawcza ds. Badań Naukowych (REA) (C-561/17 P)

(Sprawy połączone C-515/17 P i C-561/17 P) (¹)

[Odwołanie – Skarga o stwierdzenie nieważności – Artykuł 19 statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej – Reprezentacja stron w postępowaniach ze skarg bezpośrednich przed sądami Unii – Adwokat lub radca prawny mający status osoby trzeciej w stosunku do strony skarżącej – Artykuł 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej]

(2020/C 137/03)

Język postępowania: polski

Strony

(Sprawa C-515/17 P)

Wnoszący odwołanie: Uniwersytet Wrocławski (przedstawiciele: A. Krawczyk-Giehsman i K. Szarek, adwokaci, K. Słomka, radca prawny)

Druga strona postępowania: Agencja Wykonawcza ds. Badań Naukowych (przedstawiciele: S. Payan-Lagrou i V. Canetti, pełnomocnicy, wspierane przez M. Le Berre'a, adwokata, i M. G. Maternę, radcę prawnego)

Interwenient popierający wnoszącego odwołanie: Republika Czeska (przedstawiciele: M. Smolek, J. Vlácil i A. Kasalická, pełnomocnicy)

(Sprawa C-561/17 P)

Wnosząca odwołanie: Rzeczpospolita Polska (przedstawiciele: B. Majczyna, D. Lutostańska i A. Siwek-Ślusarek, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Uniwersytet Wrocławski (przedstawiciele: A. Krawczyk-Giehsman i K. Szarek, adwokaci, oraz K. Słomka, radca prawny), Agencja Wykonawcza ds. Badań Naukowych (REA) (przedstawiciele: S. Payan-Lagrou i V. Canetti, pełnomocnicy, wspierane przez M. Le Berre'a, adwokata, i M. G. Maternę, radcę prawnego)

Interwenienci popierający wnoszącą odwołanie: Republika Czeska (przedstawiciele: M. Smolek, J. Vlácil i A. Kasalická, pełnomocnicy), Krajowa Izba Radców Prawnych (przedstawiciele: P. K. Rosiak i S. Patyra, radcowie prawni)

Sentencja

- 1) Postanowienie Sądu Unii Europejskiej z dnia 13 czerwca 2017 r., Uniwersytet Wrocławski/REA (T-137/16, niepublikowane, EU:T:2017:407), zostaje uchylone.
- 2) Sprawa T-137/16 zostaje przekazana do ponownego rozpoznania przez Sąd Unii Europejskiej.
- 3) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

(¹) Dz.U. C 5 z 8.1.2018 r.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 3 marca 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Węgry) – Vodafone Magyarországi Mobil Távközlési Zrt. / Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Sprawa C-75/18) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Swoboda przedsiębiorczości – Podatek od obrotów operatorów telekomunikacyjnych – Progresywny podatek oddziałujący w większym stopniu na przedsiębiorstwa należące do osób fizycznych lub prawnych z innych państw członkowskich niż na przedsiębiorstwa krajowe – Przedziały podatku progresywnego mające zastosowanie do wszystkich podatników – Neutralność kwoty obrotu jako kryterium odróżniającego – Zdolność płatnicza podatników – Pomoc państwa – Wspólny system podatku od wartości dodanej (VAT) – Podatki obrotowe – Pojęcie]

(2020/C 137/04)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Vodafone Magyarországi Mobil Távközlési Zrt.

Strona pozwana: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Sentencja

- 1) Artykuły 49 i 54 TFUE należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie obowiązywaniu przepisów państwa członkowskiego wprowadzających progresywny podatek obrotowy, którego rzeczywisty ciężar, ze względu na fakt, że uzyskują one najwyższe obroty na danym rynku, ponoszą w głównej mierze przedsiębiorstwa kontrolowane bezpośrednio lub pośrednio przez obywateli innych państw członkowskich lub przez spółki mające siedzibę w innym państwie członkowskim.
- 2) Artykuł 401 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie wprowadzeniu podatku, który opiera się na całkowitym obrocie podatnika i który jest pobierany okresowo, nie zaś na każdym etapie procesu produkcji i dystrybucji, oraz nie daje prawa do odliczenia podatku zapłaconego na poprzednim etapie tego procesu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 221 z 25.6.2018.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 28 stycznia 2020 r. – Komisja Europejska / Republika Włoska

(Sprawa C-122/18) ⁽¹⁾

[Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Dyrektywa 2011/7/UE – Zwalczanie opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych – Transakcje handlowe, w których dłużnikiem jest organ publiczny – Obowiązek zapewnienia przez państwa członkowskie, aby wyznaczony organom publicznym termin płatności nie przekraczał 30 względnie 60 dni – Zobowiązanie rezultatu]

(2020/C 137/05)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Gattinara i C. Zadra, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska (przedstawiciele: G. Palmieri, pełnomocnik, wspierana przez S. Fiorentina i F. De Luca, avvocati dello Stato)

Sentencja

- 1) Nie zapewniając rzeczywistego przestrzegania przez jej organy publiczne terminów płatności określonych w art. 4 ust. 3 i 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/7/UE z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tych przepisów.
- 2) Republika Włoska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 123 z 9.4.2018.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 27 lutego 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Arbeitsgericht Cottbus – Kammern Senftenberg – Niemcy) – Reiner Grafe, Jürgen Pohle / Südbrandenburger Nahverkehrs GmbH, OSL Bus GmbH

(Sprawa C-298/18) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa 2001/23/WE – Artykuł 1 ust. 1 – Przejęcie przedsiębiorstwa – Ochrona praw pracowniczych – Obsługa linii autobusowych – Przejęcie personelu – Nieprzejęcie środków trwałych – Powody]

(2020/C 137/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Arbeitsgericht Cottbus – Kammern Senftenberg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Reiner Grafe, Jürgen Pohle

Strona pozwana: Südbrandenburger Nahverkehrs GmbH, OSL Bus GmbH

Sentencja

Artykuł 1 ust. 1 dyrektywy Rady 2001/23/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejęcia przedsiębiorstw, zakładów lub części przedsiębiorstw lub zakładów należy interpretować w ten sposób, że w ramach przejęcia przez jednostkę gospodarczą działalności, której wykonywanie, zgodnie z procedurą udzielania zamówień publicznych, wymaga znaczących środków trwałych, nieprzejęcie przez tę jednostkę owych środków, stanowiących własność jednostki gospodarczej poprzednio wykonującej tę działalność, z powodu ograniczeń prawnych, środowiskowych i technicznych nałożonych przez instytucję zamawiającą nie stoi nieuchronnie na przeszkodzie zakwalifikowaniu tego przejęcia działalności jako przejęcia przedsiębiorstwa, jeżeli inne okoliczności faktyczne, takie jak przejęcie większości pracowników oraz nieprzerwane kontynuowanie rzeczonych działalności, pozwalają na wykazanie, że została zachowana tożsamość danej jednostki gospodarczej. Dokonanie oceny w tej kwestii należy do sądu odsyłającego.

(¹) Dz.U. C 276 z 6.8.2018.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 30 stycznia 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Competition Appeal Tribunal, London – Zjednoczone Królestwo) – Generics (UK) Ltd i in. / Competition and Markets Authority

(Sprawa C-307/18) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Konkurencja – Produkty lecznicze – Bariery w wejściu na rynek generycznych produktów leczniczych wynikające z ugód w sporach dotyczących patentów na proces, zawartych między wytwórcą oryginalnych produktów leczniczych będącym uprawnionym z tych patentów a wytwórcami generycznych produktów leczniczych – Artykuł 101 TFUE – Potencjalna konkurencja – Ograniczenie ze względu na cel – Kwalifikacja – Ograniczenie ze względu na skutek – Ocena skutków – Artykuł 102 TFUE – Rynek właściwy – Włączenie generycznych produktów leczniczych do rynku właściwego – Nadużycie pozycji dominującej – Kwalifikacja – Uzasadnienie]

(2020/C 137/07)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Competition Appeal Tribunal, London

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Generics (UK) Ltd, GlaxoSmithKline plc, Xellia Pharmaceuticals ApS, Alpharma, LLC, anciennement Zoetis Products LLC, Actavis UK Ltd, Merck KGaA

Strona pozwana: Competition and Markets Authority

Sentencja

- 1) Artykuł 101 ust. 1 TFUE należy interpretować w ten sposób, że w stosunku potencjalnej konkurencji znajdują się z jednej strony wytwórca oryginalnych produktów leczniczych będący uprawnionym z patentu na proces wytwarzania składnika aktywnego, który przeszedł do domeny publicznej, a z drugiej strony wytwórca generycznych produktów leczniczych przygotowujący się do wejścia na rynek produktu leczniczego zawierającego ten składnik aktywny, gdy toczy się między nimi spór co do ważności tego patentu lub jego naruszenia przez odnośne generyczne produkty lecznicze, jeśli wykazano, że wytwórca generycznych produktów leczniczych rzeczywiście posiada silną determinację oraz własną zdolność do wejścia na rynek oraz że nie napotyka on na niemożliwe do pokonania bariery w wejściu, co powinien ocenić sąd odsyłający.
- 2) Artykuł 101 ust. 1 TFUE należy interpretować w ten sposób, że porozumieniem mającym na celu zapobieżenie, ograniczenie lub zakłócenie konkurencji jest ugoda zawarta w zawiśłym postępowaniu sądowym toczącym się między wytwórcą oryginalnych produktów leczniczych a wytwórcą generycznych produktów leczniczych, którzy znajdują się w stosunku potencjalnej konkurencji, w przedmiocie ważności patentu na proces wytwarzania składnika aktywnego oryginalnego produktu leczniczego, który przeszedł do domeny publicznej, gdy uprawnionym z tego patentu jest pierwszy z tych wytwórców, jak również w przedmiocie naruszenia patentu przez generyczną wersję tego produktu leczniczego, w której to ugodzie ów wytwórca generycznych produktów leczniczych zobowiązuje się do niewchodzenia na rynek produktu leczniczego zawierającego dany składnik aktywny, jak również do odstąpienia od powództwa o unieważnienie tego patentu przez czas trwania ugody w zamian za transfery wartości majątkowych na jego rzecz dokonane przez wytwórcę oryginalnych produktów leczniczych:
 - jeśli z całokształtu dostępnych informacji wynika, że dodatnie saldo transferów wartości majątkowych dokonanych przez wytwórcę oryginalnych produktów leczniczych na rzecz wytwórcy generycznych produktów leczniczych można usprawiedliwić jedynie interesem handlowym stron porozumienia w tym, by nie konkurować ze sobą w oparciu o jakość,
 - chyba że z rozpatrywaną ugodą wiążą się udowodnione skutki prokonkurencyjne, które mogą wzbudzić uzasadnione wątpliwości co do jej wystarczająco szkodliwego dla konkurencji charakteru.

- 3) Artykuł 101 ust. 1 TFUE należy interpretować w ten sposób, że wykazanie istnienia odczuwalnych potencjalnych lub rzeczywistych skutków ugody dla konkurencji – takiej jak ugody będące przedmiotem postępowania głównego – i tym samym kwalifikacja jej jako „ograniczenia ze względu na skutek” nie wymaga stwierdzenia, że w przypadku niezawarcia takiej ugody albo wytwórca generycznych produktów leczniczych będący stroną tej ugody prawdopodobnie wygrałby postępowanie dotyczące odnośnego patentu na proces, albo strony ugody prawdopodobnie zawarłyby mniej restrykcyjną ugody.
- 4) Artykuł 102 TFUE należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji gdy wytwórca oryginalnych produktów leczniczych zawierających składnik aktywny, który przeszedł do domeny publicznej, a którego proces wytwarzania jest objęty patentem na proces, którego ważność jest kwestionowana, sprzeciwia się na jego podstawie wejściu na rynek generycznych wersji tego produktu leczniczego, przy definiowaniu właściwego rynku produktowego trzeba uwzględnić nie tylko oryginalną wersję tego produktu leczniczego, ale również jego wersje generyczne, nawet jeśli te ostatnie mogłyby nie być w stanie wejść na rynek zgodnie z prawem przed wygaśnięciem rzeczzonego patentu na proces, jeżeli odnośni wytwórcy generycznych produktów leczniczych są w stanie pojawić się na przedmiotowym rynku z siłą wystarczającą, aby stanowić poważną przeciwwagę dla wytwórcy oryginalnych produktów leczniczych obecnego już na tym rynku, co powinien sprawdzić sąd odsyłający.
- 5) Artykuł 102 TFUE należy interpretować w ten sposób, że strategia przedsiębiorstwa zajmującego pozycję dominującą, uprawnionego z patentu na proces wytwarzania składnika aktywnego, który przeszedł do domeny publicznej, prowadząca je do zawarcia – albo prewencyjnie, albo w następstwie wszczęcia postępowań sądowych podważających ważność tego patentu – szeregu ugód skutkujących przynajmniej czasowym utrzymaniem poza rynkiem potencjalnych konkurentów wytwarzających generyczne produkty lecznicze zawierające ten składnik aktywny, stanowi nadużycie pozycji dominującej w rozumieniu tego artykułu, jeśli rzeczona strategia ma zdolność ograniczenia konkurencji, a w szczególności wywołania skutków w postaci wykluczenia, przewyższających antykonkurencyjne skutki związane z każdą z ugód składających się na tę strategię, co powinien sprawdzić sąd odsyłający.

(¹) Dz.U. C 240 z 9.7.2018.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 3 marca 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Węgry) – Tesco-Global Áruházak Zrt. / Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Sprawa C-323/18) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Swoboda przedsiębiorczości – Podatek obrotowy w sektorze handlu detalicznego w sklepach – Progresywny podatek oddziałujący w większym stopniu na przedsiębiorstwa należące do osób fizycznych lub prawnych z innych państw członkowskich niż na przedsiębiorstwa krajowe – Przedziały podatku progresywnego mające zastosowanie do wszystkich podatników – Neutralność kwoty obrotu jako kryterium odróżniającego – Zdolność płatnicza podatników – Pomoc państwa]

(2020/C 137/08)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Tesco-Global Áruházak Zrt.

Strona pozwana: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Sentencja

Artykuły 49 i 54 TFUE należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie obowiązywaniu przepisów państwa członkowskiego wprowadzających silnie progresywny podatek obrotowy, którego rzeczywisty ciężar, ze względu na fakt, że uzyskują one najwyższe obroty na danym rynku, ponoszą w głównej mierze przedsiębiorstwa kontrolowane bezpośrednio lub pośrednio przez obywateli innych państw członkowskich lub przez spółki mające siedzibę w innym państwie członkowskim.

(¹) Dz.U. C 311 z 3.9.2018.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 5 lutego 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State – Niderlandy) – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid / J. i in.

(Sprawa C-341/18) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Rozporządzenie (UE) 2016/399 – Kodeks graniczny Schengen – Kontrole na granicach zewnętrznych – Obywatele państw trzecich – Artykuł 11 ust. 1 – Stemplowanie dokumentów podróży – Stempel wyjazdowy – Ustalenie momentu opuszczenia strefy Schengen – Zaokrętownie marynarzy na pokładach statków zacumowanych przez długi okres w porcie morskim]

(2020/C 137/09)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Druga strona postępowania: J. i in.

przy udziale: C. i H. i in.

Sentencja

Artykuł 11 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie unijnego kodeksu zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeksu granicznego Schengen) należy interpretować w ten sposób, że w przypadku gdy marynarz mający status obywatela państwa trzeciego zaokrętuje się na pokładzie statku zacumowanego przez długi okres w porcie morskim państwa należącego do strefy Schengen w celu wykonywania tam pracy na pokładzie, przed opuszczeniem tego portu na tym statku, stempel wyjazdowy należy zamieścić w dokumentach podróży tego marynarza – w przypadku gdy zamieszczenie takiego stempla zostało przewidziane w tym kodeksie – w momencie gdy kapitan owego statku powiadomi właściwe organy krajowe o nieuchronnym jego wypłynięciu, a nie w momencie zaokrętowania się tego marynarza.

(¹) Dz.U. C 294 z 20.8.2018.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 29 stycznia 2020 r. [wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (Chancery Division) – Zjednoczone Królestwo] – Sky plc, Sky International AG, Sky UK Limited / Skykick UK Limited, Skykick Inc

(Sprawa C-371/18) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Zbliżanie ustawodawstw – Wspólnotowy znak towarowy – Rozporządzenie (WE) nr 40/94 – Artykuły 7 i 51 – Pierwsza dyrektywa 89/104/EWG – Artykuły 3 i 13 – Określenie towarów i usług objętych rejestracją – Niedochowanie wymogów jasności i precyzji – Zła wiara zgłaszającego – Brak zamiaru używania znaku towarowego dla towarów lub usług objętych rejestracją – Całkowite lub częściowe unieważnienie prawa do znaku towarowego – Ustawodawstwo krajowe zobowiązujące zgłaszającego do oświadczenia, że ma on zamiar używać zgłoszonego znaku towarowego]

(2020/C 137/10)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court of Justice (Chancery Division)

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Sky plc, Sky International AG, Sky UK Limited

Strona pozwana: Skykick UK Limited, Skykick Inc

Sentencja

- 1) Artykuły 7 i 51 rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 1891/2006 z dnia 18 grudnia 2006 r., oraz art. 3 pierwszej dyrektywy Rady 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych należy interpretować w ten sposób, że prawa do wspólnotowego znaku towarowego lub krajowego znaku towarowego nie można unieważnić w całości lub w części na tej podstawie, że określeniom użytym do oznaczenia towarów i usług, dla których zarejestrowano ten znak, brakuje jasności i precyzji.
- 2) Artykuł 51 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94, zmienionego rozporządzeniem nr 1891/2006, oraz art. 3 ust. 2 lit. d) pierwszej dyrektywy 89/104 należy interpretować w ten sposób, że zgłoszenie znaku towarowego bez jakiegokolwiek zamiaru jego używania w odniesieniu do towarów i usług objętych rejestracją stanowi działanie w złej wierze w rozumieniu tych przepisów, jeżeli zgłaszający ten znak towarowy miał zamiar albo naruszania w sposób niezgodny z uczciwymi obyczajami interesów osób trzecich, albo uzyskania, nawet bez odniesienia się do konkretnej osoby trzeciej, wyłącznego prawa w celach innych niż cele związane z funkcjami znaku towarowego. W razie gdy brak zamiaru używania danego znaku towarowego zgodnie z podstawowymi funkcjami znaku towarowego dotyczy tylko niektórych towarów lub usług objętych zgłoszeniem znaku, zgłoszenie to stanowi działanie w złej wierze jedynie w zakresie, w jakim odnosi się ono do tych towarów lub usług.
- 3) Pierwszą dyrektywę 89/104 należy interpretować w ten sposób, że nie stoi ona na przeszkodzie przepisowi prawa krajowego, zgodnie z którym zgłaszający znak towarowy musi oświadczyć, że znak ten jest używany w odniesieniu do towarów i usług objętych zgłoszeniem do rejestracji lub że ma on w dobrej wierze zamiar jego używania w tych celach, pod warunkiem że naruszenie takiego obowiązku nie stanowi jako takie podstawy unieważnienia prawa do już zarejestrowanego znaku towarowego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 276 z 6.8.2018.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 27 lutego 2020 r. – Komisja Europejska / Królestwo Belgii**(Sprawa C-384/18) ⁽¹⁾****[Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Artykuł 49 TFUE – Usługi na rynku wewnętrznym – Dyrektywa 2006/123/WE – Artykuł 25 ust. 1 i 2 – Ograniczenia w prowadzeniu działalności wielodyscyplinarnej przez księgowych]**

(2020/C 137/11)

Język postępowania: francuski

Strony*Strona skarżąca:* Komisja Europejska (przedstawiciele: H. Tserepa-Lacombe i L. Malferrari, pełnomocnicy)*Strona przeciwna:* Królestwo Belgii (przedstawiciele: L. Van den Broeck, M. Jacobs i C. Pochet, pełnomocniczki, wspierane przez C. Smits i D. Grisaya, avocats, oraz M. Vossen, G. Lievensa i F. Haemersa)**Sentencja**

- 1) Zakazując łączenia działalności księgowego z działalnością brokera, agenta ubezpieczeniowego, agenta nieruchomości lub wszelką działalnością z zakresu bankowości lub usług finansowych, oraz upoważniając izby Institut professionnel des comptables et fiscalistes agréés (instytutu zawodowego biegłych księgowych i doradców podatkowych) do wydawania zakazów łączenia działalności księgowego z jakąkolwiek działalnością rzemieślniczą, rolniczą i handlową, Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, jakie na nim ciążyą na mocy art. 25 dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym oraz na mocy art. 49 TFUE.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Królestwo Belgii zostaje obciążone własnymi kosztami postępowania oraz kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską.

⁽¹⁾ Dz.U. C 285 z 13.8.2018.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 30 stycznia 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte di appello di Napoli – Włochy) – I.G.I. Srl / Maria Grazia Cicenia i in.**(Sprawa C-394/18) ⁽¹⁾****(Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa 82/891/EWG – Artykuły 12 i 19 – Podziały spółek z ograniczoną odpowiedzialnością – Ochrona interesów wierzycieli spółki dzielonej – Nieważność podziału – Skarga pauliańska)**

(2020/C 137/12)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte di appello di Napoli

Strony w postępowaniu głównym*Strona wnosząca apelację:* I.G.I. Srl*Druga strona postępowania:* Maria Grazia Cicenia, Mario Di Pierro, Salvatore de Vito, Antonio Raffaele

przy udziale: Costruzioni Ing. G. Iandolo Srl

Sentencja

- 1) Artykuł 12 szóstej dyrektywy Rady 82/891/EWG z dnia 17 grudnia 1982 r. wydanej na podstawie art. 54 ust. 3 lit. g) traktatu dotyczącej podziału spółek akcyjnych, zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2007/63/WE z dnia 13 listopada 2007 r. w związku z art. 21 i 22 te samej dyrektywy 82/891 należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie temu, by po przeprowadzeniu podziału wierzyciele spółki dzielonej, których prawa powstały przed tym podziałem i którzy nie skorzystali z instrumentów ochrony wierzycieli przewidzianych w przepisach krajowych na mocy rzeczzonego art. 12, mogli wnieść skargę pauliańską w celu uzyskania stwierdzenia, że ów podział jest w stosunku do nich bezskuteczny, i w celu wytoczenia powództw egzekucyjnych lub zabezpieczających dotyczących składników majątkowych przeniesionych na nowo utworzoną spółkę.
- 2) Artykuł 19 dyrektywy 82/891, zmienionej przez dyrektywę 2007/63, w związku z art. 21 i 22 te samej dyrektywy 82/891, który przewiduje sankcję nieważności podziału, należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie temu, by po przeprowadzeniu podziału wierzyciele spółki dzielonej mogli wnieść skargę pauliańską, która nie podważa ważności tego podziału, lecz powoduje jedynie niemożność powołania się na ten akt wobec tych wierzycieli.

(¹) Dz.U. C 301 z 27.8.2018.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 30 stycznia 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Włochy) – Direzione e coordinamento Vivendi SA przeciwko Consip SpA, Ministero dell’Economia e delle Finanze

(Sprawa C-395/18) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Udzielanie zamówień publicznych na dostawy, roboty budowlane lub usługi – Dyrektywa 2014/24/UE – Artykuł 18 ust. 2 – Artykuł 57 ust. 4 – Fakultatywne podstawy wykluczenia – Podstawa wykluczenia dotycząca podwykonawcy wymienionego w ofercie wykonawcy – Naruszenie przez podwykonawcę obowiązków z dziedziny prawa ochrony środowiska, prawa socjalnego i prawa pracy – Uregulowanie krajowe przewidujące automatyczne wykluczenie wykonawcy z powodu takiego naruszenia]

(2020/C 137/13)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Direzione e coordinamento Vivendi SA

Strona przeciwna: Consip SpA, Ministero dell’Economia e delle Finanze

przy udziale: E-VIA SpA

Sentencja

Artykuł 57 ust. 4 lit. a) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylającej dyrektywę 2004/18/WE nie sprzeciwia się uregulowaniu krajowemu, na podstawie którego instytucja zamawiająca ma prawo, a nawet obowiązek wykluczyć wykonawcę, który złożył ofertę w postępowaniu o udzielenie zamówienia, jeżeli w odniesieniu do któregoś z podwykonawców wymienionych w ofercie tego wykonawcy została stwierdzona podstawa wykluczenia przewidziana w tym przepisie. Z kolei przepis ten, w związku z art. 57 ust. 6 tej dyrektywy, oraz zasada proporcjonalności sprzeciwiają się uregulowaniu krajowemu przewidującemu automatyczny charakter takiego wykluczenia.

(¹) Dz.U. C 301 z 27.8.2018.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 27 lutego 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší správní soud – Czechy) – AURES Holdings a.s. / Odvolací finanční ředitelství

(Sprawa C-405/18) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 49 TFUE – Swoboda przedsiębiorczości – Przepisy podatkowe – Podatek dochodowy od osób prawnych – Przeniesienie siedziby faktycznego zarządu spółki do państwa członkowskiego innego niż państwo utworzenia spółki – Przeniesienie rezydencji podatkowej do tego innego państwa członkowskiego – Uregulowanie krajowe niepozwalające na uwzględnienie straty podatkowej poniesionej w państwie członkowskim utworzenia przed przeniesieniem siedziby]

(2020/C 137/14)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Nejvyšší správní soud

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: AURES Holdings a.s.

Strona przeciwna: Odvolací finanční ředitelství

Sentencja

- 1) Artykuł 49 TFUE należy interpretować w ten sposób, że spółka utworzona zgodnie z prawem jednego państwa członkowskiego, która przenosi siedzibę faktycznego zarządu do innego państwa członkowskiego, przy czym przeniesienie to nie wpływa na jej status spółki utworzonej zgodnie z prawem pierwszego państwa członkowskiego, może powołać się na ten artykuł w celu zakwestionowania odmówienia jej w tym drugim państwie członkowskim przeniesienia strat powstałych przed owym przeniesieniem siedziby.
- 2) Artykuł 49 TFUE należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie przepisom państwa członkowskiego, które wyłączają możliwość uwzględnienia przez spółkę, która przeniosła siedzibę faktycznego zarządu i tym samym swoją rezydencję podatkową do tego państwa członkowskiego, straty podatkowej poniesionej przed tym przeniesieniem w innym państwie członkowskim, w którym zachowuje ona swoją siedzibę statutową.

⁽¹⁾ Dz.U. C 301 z 27.8.2018.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 26 lutego 2020 r. – Europejska Służba Działań Zewnętrznych / Ruben Alba Aguilera i in.

(Sprawa C-427/18 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie – Służba publiczna – Urzędnicy i pracownicy – Europejska Służba Działań Zewnętrznych (ESDZ) – Wynagrodzenie – Regulamin pracowniczy – Artykuł 110 – Personel Unii Europejskiej pełniący służbę w państwie trzecim – Załącznik X – Artykuł 1 akapit trzeci i art. 10 – Dodatek ze względu na warunki życia – Coroczny przegląd i dostosowanie – Obniżenie wysokości dodatku ze względu na warunki życia w przypadku członków personelu pełniących służbę w Etiopii – Konieczność wcześniejszego wydania ogólnych przepisów wykonawczych – Zakres]

(2020/C 137/15)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Europejska Służba Działań Zewnętrznych (ESDZ) (przedstawiciele: S. Marquardt i R. Spac, pełnomocnicy, M. Troncoso Ferrer i S. Moya Izquierdo, abogados, adwokat F.M. Hislaire)

Druga strona postępowania: Ruben Alba Aguilera; Simone Barengi; Massimo Bonannini; Antonio Capone; Stéphanie Carette; Alejo Carrasco Garcia; Francisco Carreras Sequeros; Carl Daspect; Nathalie Devos; Jean-Baptiste Fauvel; Paula Cristina Fernandes; Stephan Fox; Birgitte Hagelund; Chantal Hebberecht; Karin Kaup-Laponin; Terhi Lehtinen; Sandrine Marot; David Mogollon; Clara Molera Gui; Daniele Morbin; Charlotte Onraet; Augusto Piccagli; Gary Quince; Pierre-Luc Vanhaeverbeke; Tamara Vleminckx; Birgit Vleugels; Robert Wade; Luca Zampetti (przedstawiciele: adwokaci T. Martin i S. Orlandi)

Sentencja

- 1) Punkty 1 i 3 sentencji wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 13 kwietnia 2018 r., Alba Aguilera i in./ESDZ (T-119/17, EU:T:2018:183) zostają uchylone.
- 2) Sprawa zostaje przekazana Sądowi Unii Europejskiej do ponownego rozpoznania.
- 3) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 341 z 24.9.2018.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 31 stycznia 2020 r. – Republika Słowenii / Republika Chorwacji

(Sprawa C-457/18) ⁽¹⁾

[Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Artykuł 259 TFUE – Właściwość Trybunału – Ustalenie wspólnej granicy między dwoma państwami członkowskimi – Spór graniczny między Republiką Chorwacji a Republiką Słowenii – Umowa o arbitraż – Postępowanie arbitrażowe – Notyfikowanie przez Republikę Chorwacji decyzji o rozwiązaniu umowy z powodu nieprawidłowości, której popełnienie zarzuca członkowi sądu polubownego – Wyrok wydany przez sąd polubowny – Domniemane naruszenie przez Republikę Chorwacji umowy o arbitraż i granicy ustalonej w wyroku sądu polubownego – Zasada lojalnej współpracy – Wniosek o wyłączenie dokumentu z akt sprawy – Ochrona opinii prawnych]

(2020/C 137/16)

Język postępowania: chorwacki

Strony

Strona skarżąca: Republika Słowenii (przedstawiciele: M. Menard, pełnomocnik, adwokat J.-M. Thouvenin)

Strona pozwana: Republika Chorwacji (przedstawiciele: G. Vidović Mesarek, pełnomocnik, wspierany przez J. Stratford, QC)

Sentencja

- 1) Wewnętrzny dokument roboczy Komisji Europejskiej dotyczący opinii jej służby prawnej, znajdujący się na s. 38–45 załącznika C.2 do odpowiedzi Republiki Słowenii na zarzut niedopuszczalności, zostaje wyłączony z akt sprawy C-457/18.
- 2) Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej jest niewłaściwy do orzekania w przedmiocie skargi Republiki Słowenii wniesionej na podstawie art. 259 TFUE w sprawie C-457/18.
- 3) Republika Słowenii zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 399 z 5.11.2018.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 3 marca 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság – Węgry) – Google Ireland Limited / Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vámigazgatósága

(Sprawa C-482/18) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Swoboda świadczenia usług – Artykuł 56 TFUE – Ograniczenia – Przepisy podatkowe – Podatek od działalności reklamowej oparty na obrocie – Obowiązki dotyczące rejestracji w organach podatkowych – Zasada niedyskryminacji – Grzywny – Zasada proporcjonalności]

(2020/C 137/17)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Google Ireland Limited

Strona przeciwna: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vámigazgatósága

Sentencja

- 1) Artykuł 56 TFUE należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie przepisom państwa członkowskiego, które nakładają na podmioty świadczące usługi w zakresie reklamy mające siedzibę w innym państwie członkowskim obowiązek zgłoszenia w celu objęcia ich podatkiem od reklamy, podczas gdy podmioty świadczące takie usługi mające siedzibę w państwie członkowskim opodatkowania są z niego zwolnione z tego względu, że podlegają obowiązkowi zgłoszenia lub rejestracji w związku z ich opodatkowaniem jakimikolwiek innymi podatkami obowiązującymi na terytorium tego państwa członkowskiego.
- 2) Artykuł 56 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przepisom państwa członkowskiego, na mocy których na usługodawców mających siedzibę w innym państwie członkowskim, którzy nie wywiązali się obowiązku zgłoszenia w celu objęcia ich podatkiem od reklamy, zostaje nałożony w ciągu kilku dni szereg grzywien, których kwota, począwszy od drugiej z nich, stanowi trzykrotność kwoty poprzedniej grzywny przy każdym ponownym stwierdzeniu niewykonania tego obowiązku i prowadzi do nałożenia łącznej kwoty kilku milionów euro, przy czym właściwy organ przed wydaniem decyzji w sposób ostateczny ustalającej łączną kwotę tych grzywien nie przyznaje tym usługodawcom czasu niezbędnego do wywiązania się z obowiązków, nie daje im możliwości przedstawienia uwag i sam nie bada wagi naruszenia, podczas gdy kwota grzywny nałożonej na usługodawcę mającego siedzibę w państwie członkowskim opodatkowania, który nie wywiązał się z podobnego obowiązku zgłoszenia lub rejestracji, naruszając ogólne przepisy krajowego prawa podatkowego, jest znacznie niższa i w przypadku dalszego niewywiązywania się z takiego obowiązku nie ulega podwyższeniu w takim samym stopniu lub w tak bezwzględnie krótkim terminie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 352 z 1.10.2018.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 30 stycznia 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione Tributaria Provinciale di Palermo – Włochy) – Autoservizi Giordano società cooperativa / Agenzia delle Dogane e dei Monopoli – Ufficio di Palermo

(Sprawa C-513/18) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Opodatkowanie produktów energetycznych i energii elektrycznej – Dyrektywa 2003/96/WE – Artykuł 7 ust. 2 i 3 – Pojęcie „oleju napędowego przeznaczonego do celów handlowych wykorzystywanego jako paliwo silnikowe” – Uregulowanie krajowe przewidujące obniżoną stawkę podatku akcyzowego na olej napędowy przeznaczony do celów handlowych wykorzystywany jako paliwo silnikowe do celów regularnego przewozu osób, a nie do celów okazjonalnego przewozu osób – Zasada równego traktowania]

(2020/C 137/18)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Commissione Tributaria Provinciale di Palermo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Autoservizi Giordano società cooperativa

Druga strona postępowania: Agenzia delle Dogane e dei Monopoli – Ufficio di Palermo

Sentencja

Artykuł 7 ust. 2 i 3 dyrektywy Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej należy interpretować w ten sposób, że po pierwsze, zakresem jego zastosowania objęte jest przedsiębiorstwo prywatne prowadzące działalność przewozu osób w formie usług wynajmu autobusu wraz z kierowcą, pod warunkiem że pojazdy wynajmowane przez to przedsiębiorstwo należą do kategorii M2 lub M3 zdefiniowanych w dyrektywie Rady 70/156/EWG z dnia 6 lutego 1970 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do homologacji typu pojazdów silnikowych i ich przyczep, oraz po drugie, przepis ów nie stoi na przeszkodzie przepisom krajowym przewidującym obniżoną stawkę podatku akcyzowego dla oleju napędowego przeznaczonego do celów handlowych wykorzystywanego jako paliwo silnikowe do celów regularnego przewozu osób, które nie przewidują jednak takiej stawki dla oleju wykorzystywanego do celów okazjonalnego przewozu osób, pod warunkiem że przepisy te są zgodne z zasadą równego traktowania, czego zbadanie należy do sądu odsyłającego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 436 z 3.12.2018.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 30 stycznia 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof – Dr. Willmar Schwabe GmbH & Co.KG / Queisser Pharma GmbH & Co. KG

(Sprawa C-524/18) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Zdrowie publiczne – Informowanie i ochrona konsumentów – Rozporządzenie (WE) nr 1924/2006 – Decyzja wykonawcza 2013/63/UE – Oświadczenia żywieniowe i zdrowotne dotyczące żywności – Artykuł 10 ust. 3 – Odniesienie do ogólnych, nieswoistych korzyści – Pojęcie „towarzyszenia” konkretnego oświadczenia zdrowotnego – Obowiązek przedstawienia dowodów naukowych – Zakres]

(2020/C 137/19)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Dr. Willmar Schwabe GmbH & Co.KG

Strona pozwana: Queisser Pharma GmbH & Co. KG

Sentencja

- 1) Artykuł 10 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności, zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 107/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 stycznia 2008 r., należy interpretować w ten sposób, że ustanowiony w nim wymóg, zgodnie z którym wszelkim odniesieniom do ogólnych, nieswoistych korzyści wynikających ze stosowania danego składnika odżywczego lub danej żywności musi towarzyszyć konkretne oświadczenie zdrowotne zawarte w wykazach, o których mowa w art. 13 lub 14 tego rozporządzenia, nie jest spełniony w wypadku, gdy na opakowaniu suplementu żywnościowego, na przedniej stronie, znajduje się odniesienie do ogólnych, nieswoistych korzyści wynikających ze stosowania danego składnika odżywczego lub danej żywności dla ogólnego stanu zdrowia, podczas gdy konkretne oświadczenie zdrowotne, które ma mu towarzyszyć, znajduje się tylko na odwrocie opakowania, a między nimi nie jest ustanowiony wyraźny związek, jak na przykład poprzez zastosowanie odsyłacza w postaci gwiazdki.
- 2) Artykuł 10 ust. 3 rozporządzenia nr 1924/2006, zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 107/2008, należy interpretować w ten sposób, że odniesienia do odniesienia do ogólnych, nieswoistych korzyści wynikających ze stosowania składnika odżywczego lub żywności dla ogólnego stanu zdrowia i związanego ze zdrowiem dobrego samopoczucia muszą być uzasadnione dowodami naukowymi w rozumieniu art. 5 ust. 1 lit. a) i art. 6 ust. 1 tego rozporządzenia. W tym celu wystarczy, by takim odniesieniom towarzyszyły szczególne oświadczenia zdrowotne zawarte w wykazach, o których mowa w art. 13 lub w art. 14 tego rozporządzenia.

(¹) Dz.U. C 392 z 29.10.2018.

**Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 30 stycznia 2020 r. – České dráhy a.s. / Komisja Europejska
(Sprawy połączone C-538/18 P i C-539/18 P) (¹)**

[Odwołanie – Konkurencja – Rozporządzenie (WE) nr 1/2003 – Artykuł 20 ust. 4 – Decyzje w sprawie kontroli – Obowiązek uzasadnienia – Poszlaki o wystarczająco poważnym charakterze świadczące o istnieniu naruszenia reguł konkurencji – Dowody uzyskane w sposób zgodny z prawem – Kontrola nakazana na podstawie informacji pochodzących z wcześniejszej kontroli]

(2020/C 137/20)

Język postępowania: czeski

Strony

Wnosząca odwołanie: České dráhy a.s. (przedstawiciele: K. Muzikář, J. Kindl, advokáti)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Rossi, G. Meessen, P. Němečková i M. Šimerdová, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołania zostają oddalone.
- 2) České dráhy a.s. zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 392 z 29.10.2018 r.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 5 marca 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Okresní soud v Ostravě – Republika Czeska) – OPR-Finance s.r.o. / GK

(Sprawa C-679/18) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Ochrona konsumentów – Dyrektywa 2008/48/WE – Umowy o kredyt konsumencki – Artykuł 8 – Obowiązek oceny zdolności kredytowej konsumenta – Przepisy krajowe – Możliwość powołania się na przedawnienie wobec podniesionego przez konsumenta zarzutu nieważności umowy – Artykuł 23 – Sankcje – Skuteczny, proporcjonalny i odstraszający charakter – Sąd krajowy – Zbadanie z urzędu poszanowania tego obowiązku]

(2020/C 137/21)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Okresní soud v Ostravě

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: OPR-Finance s.r.o.

Strona pozwana: GK

Sentencja

Wykładni art. 8 i 23 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylającej dyrektywę Rady 87/102/EWG należy dokonywać w ten sposób, że wymagają one, aby sąd krajowy zbadał z urzędu, czy nie nastąpiło naruszenie ciążącego na kredytodawcy przedumownego obowiązku przeprowadzenia oceny zdolności kredytowej konsumenta, określonego w art. 8 tej dyrektywy, i wyciągnął wynikające z prawa krajowego konsekwencje w wypadku naruszenia tego obowiązku, pod warunkiem że sankcje odpowiadają wymogom wspomnianego art. 23. Wykładni art. 8 i 23 dyrektywy 2008/48 należy dokonywać również w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym, na mocy których naruszenie przez kredytodawcę przedumownego obowiązku przeprowadzenia oceny zdolności kredytowej konsumenta podlega sankcji w postaci unieważnienia umowy kredytowej wraz z obowiązkiem zwrotu kredytodawcy przez konsumenta kwoty głównej kredytu w terminie odpowiadającym jego możliwościom jedynie pod takim warunkiem, że konsument powoła się na tę nieważność przed upływem trzyletniego terminu przedawnienia.

(¹) Dz.U. C 25 z 21.1.2019.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 3 marca 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony Hof van Beroep te Gent – Belgia) – Wykonanie europejskiego nakazu aresztowania wydanego przeciwko X

(Sprawa C-717/18) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Współpraca sądowa w sprawach karnych – Decyzja ramowa 2002/584/WSiSW – Europejski nakaz aresztowania – Artykuł 2 ust. 2 – Wykonanie europejskiego nakazu aresztowania – Zniesienie weryfikacji pod kątem podwójnej odpowiedzialności karnej za popełniony czyn – Warunki – Przepięstwo zagrożone w wydającym nakaz państwie członkowskim karą pozbawienia wolności, której górna granica wynosi przynajmniej trzy lata – Zmiana ustawodawstwa karnego wydającego nakaz państwa członkowskiego między datą popełnienia czynów a datą wydania europejskiego nakazu aresztowania – Wersja ustawy, którą należy wziąć pod uwagę w celu weryfikacji górnej granicy kary co najmniej trzech lat]

(2020/C 137/22)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hof van Beroep te Gent

Strona w postępowaniu głównym

X

Sentencja

Artykuł 2 ust. 2 decyzji ramowej Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi należy interpretować w ten sposób, że w celu sprawdzenia, czy przestępstwo, w związku z którym wydano europejski nakaz aresztowania, jest zagrożone w wydającym nakaz państwie członkowskim karą pozbawienia wolności lub środkiem zabezpieczającym polegającym na pozbawieniu wolności, których górna granica wynosi przynajmniej trzy lata, tak jak jest ono zdefiniowane w prawie wydającego nakaz państwa członkowskiego, wykonujący nakaz organ sądowy powinien wziąć pod uwagę prawo wydającego nakaz państwa członkowskiego w wersji mającej zastosowanie do czynów leżących u podstaw sprawy, w ramach której wydano europejski nakaz aresztowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 35 z 28.1.2019.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 30 stycznia 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Grondwettelijk Hof – Belgia) – Anton van Zantbeek VOF / Ministerraad

(Sprawa C-725/18) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 56 TFUE – Artykuł 36 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym – Swoboda świadczenia usług – Podatek od transakcji giełdowych zawartych lub wykonanych w państwie członkowskim – Różnica w traktowaniu ze szkodą dla usługobiorców korzystających z usług profesjonalnych pośredników niebędących rezydentami – Ograniczenie – Względy uzasadniające]

(2020/C 137/23)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Grondwettelijk Hof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Anton van Zantbeek VOF

Strona przeciwna: Ministerraad

Sentencja

Artykuł 56 TFUE i art. 36 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym z dnia 2 maja 1992 r. należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie przepisom państwa członkowskiego, które wprowadzają podatek od transakcji giełdowych zawartych lub wykonanych na zlecenie rezydenta tego państwa członkowskiego przez zawodowego pośrednika niebędącego rezydentem, co skutkuje ograniczeniem swobodnego świadczenia usług wykonywanych przez takich zawodowych pośredników, o ile przepisy te oferują takiemu zleceniodawcy i owym zawodowym pośrednikom ułatwienia, zarówno w zakresie obowiązków sprawozdawczych związanych z tym podatkiem, jak i w zakresie jego płatności, które zawężają owo ograniczenie do tego, co konieczne do osiągnięcia zgodnych z prawem celów zamierzonych przez owe przepisy.

(¹) Dz.U. C 44 z 4.2.2019.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 27 lutego 2020 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Verwaltungsgericht Halle – Niemcy) – TK (C-773/18), UL (C-774/18), VM (C-775/18) / Land Sachsen-Anhalt

(Sprawy połączone od C-773/18 do C-775/18) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Polityka społeczna – Równość traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy – Dyrektywa 2000/78/WE – Artykuły 2 i 6 – Zakaz wszelkiej dyskryminacji ze względu na wiek – Wynagrodzenie urzędników – Dyskryminujący system wynagradzania – Wyrównanie wynagrodzenia obliczone na podstawie wcześniejszego dyskryminującego zaszeregowania – Kolejna dyskryminacja – Artykuł 9 – Odszkodowanie ze względu na dyskryminujące ustawodawstwo – Termin zawity na złożenie wniosku o odszkodowanie – Zasady równoważności i skuteczności]

(2020/C 137/24)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Halle

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: TK (C-773/18), UL (C-774/18), VM (C-775/18)

Strona pozwana: Land Sachsen-Anhalt

Sentencja

- 1) Artykuły 2 i 6 dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy należy interpretować w ten sposób, że przepisy te nie stoją na przeszkodzie środkowi przyznającemu urzędnikom i sędziom – w celu zapewnienia im odpowiedniego wynagrodzenia – wyrównanie wynagrodzenia do wysokości odsetka wynagrodzenia zasadniczego, jakie poprzednio pobierali, zwłaszcza zgodnie ze stopniem wynagrodzenia zasadniczego ustalonego na podstawie ich wieku w odniesieniu do każdej z grup zaszeregowania w chwili ich zatrudnienia, jeżeli środek ten odpowiada konieczności zapewnienia ochrony praw nabytych w kontekście charakteryzującym się w szczególności zarówno wysoką liczbą urzędników i sędziów, których dotyczy, jak i brakiem ważnego systemu odniesienia, oraz nie skutkuje utrwaleniem w czasie odmiennego traktowania ze względu na wiek.
- 2) Zasadę skuteczności należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie określeniu przez państwo członkowskie momentu rozpoczęcia biegu dwumiesięcznego terminu zawitego na złożenie wniosku o odszkodowanie za szkodę wynikającą ze środka skutkującego dyskryminacją ze względu na wiek na dzień wydania wyroku Trybunału, w którym stwierdzono charakter dyskryminujący podobnego środka, gdy istnieje ryzyko, że zainteresowane osoby mogą nie dowiedzieć się we wspomnianym terminie o istnieniu lub znaczeniu dyskryminacji, której są ofiarami. Sytuacja taka może zaistnieć w szczególności, gdy we wspomnianym państwie członkowskim istnieje rozbieżność opinii dotycząca możliwości dokonania w odniesieniu do rozpatrywanego środka transpozycji wniosków wynikających z tego wyroku.

(¹) Dz.U. C 112 z 25.3.2019.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 29 stycznia 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État – Francja) – GAEC Jeanningros / Institut national de l'origine et de la qualité (INAO), Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation, Ministre de l'Économie et des Finances

(Sprawa C-785/18) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Rolnictwo – Ochrona oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych – Chroniona nazwa pochodzenia „Comté” – Nieznaczna zmiana w specyfikacji produktu – Wniosek o zmianę zaskarżony przed sądami krajowymi – Orzecznictwo sądów krajowych, zgodnie z którym odwołanie staje się bezprzedmiotowe z chwilą zatwierdzenia zmiany przez Komisję Europejską – Skuteczna ochrona sądowa – Obowiązek orzeczenia w przedmiocie odwołania]

(2020/C 137/25)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: GAEC Jeanningros

Strona pozwana: Institut national de l'origine et de la qualité (INAO), Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation, Ministre de l'Économie et des Finances

Przy udziale: Comité interprofessionnel de gestion du Comté

Sentencja

Artykuł 53 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych, art. 6 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 664/2014 z dnia 18 grudnia 2013 r. uzupełniającego rozporządzenie nr 1151/2012 oraz art. 10 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 668/2014 z dnia 13 czerwca 2014 r. ustanawiającego zasady stosowania rozporządzenia nr 1151/2012 w związku z art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że w przypadku gdy Komisja Europejska uwzględniła wniosek organów państwa członkowskiego o dokonanie nieznacznej zmiany w specyfikacji chronionej nazwy pochodzenia, sądy krajowe, do których wniesiono odwołanie dotyczące zgodności z prawem decyzji podjętej przez te organy w sprawie tego wniosku w celu przekazania go Komisji zgodnie z art. 53 ust. 2 rozporządzenia nr 1151/2012, nie mogą wyłącznie z tego powodu orzec o umorzeniu toczących się przed nimi postępowań.

⁽¹⁾ Dz.U. C 72 z 22.5.2019.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 26 lutego 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione tributaria provinciale di Parma – Włochy) – Stanleyparma Sas di Cantarelli Pietro & C., Stanleybet Malta Ltd / Agenzia delle Dogane e dei Monopoli UM Emilia Romagna – SOT Parma

(Sprawa C-788/18) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Swoboda świadczenia usług – Artykuł 56 TFUE – Gry losowe – Podatki – Zasada niedyskryminacji – Jednolity podatek od zakładów wzajemnych]

(2020/C 137/26)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Commissione tributaria provinciale di Parma

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Stanleyparma Sas di Cantarelli Pietro & C., Stanleybet Malta Ltd

Strona pozwana: Agenzia delle Dogane e dei Monopoli UM Emilia Romagna – SOT Parma

Sentencja

Artykuł 56 TFUE należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on uregulowaniu państwa członkowskiego, które opodatkowuje podatkiem od zakładów wzajemnych mające siedzibę w tym państwie członkowskim centra przekazywania danych i, na zasadzie odpowiedzialności solidarnej i posiłkowo, będące ich zleceniodawcami podmioty zarządzające zakłady wzajemne, niezależnie od miejsca siedziby tych podmiotów oraz niezależnie od braku posiadania przez nie koncesji na zarządzanie zakładów wzajemnych.

(¹) Dz.U. C 112 z 25.3.2019.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 27 lutego 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Litwa) – AAS „BALTA” / UAB „GRIFS AG”

(Sprawa C-803/18) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Współpraca sądowa w sprawach cywilnych – Rozporządzenie (UE) nr 1215/2012 – Artykuł 15 pkt 5 i art. 16 pkt 5 – Ubezpieczenie obejmujące „duże ryzyko” – Klauzula prorogacyjna uzgodniona pomiędzy ubezpieczającym i ubezpieczycielem – Możliwość powołania się na tę klauzulę wobec ubezpieczonego]

(2020/C 137/27)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: AAS „BALTA”

Strona przeciwna: UAB „GRIFS AG”

Sentencja

Artykuł 15 pkt 5 i art. 16 pkt 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że klauzula prorogacyjna przewidziana w umowie ubezpieczenia obejmującej „duże ryzyko” w rozumieniu tego ostatniego przepisu, zawartej przez ubezpieczającego i ubezpieczyciela, nie może być powoływana wobec ubezpieczonego na podstawie tej umowy, który nie jest profesjonalnym uczestnikiem obrotu w sektorze ubezpieczeń, który nie wyraził zgody na tę klauzulę i który ma miejsce zamieszkania względnie siedzibę w innym państwie członkowskim niż ubezpieczający i ubezpieczyciel.

(¹) Dz.U. C 82 z 4.3.2019.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 27 lutego 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha – Hiszpania) – Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real/ RH

(Sprawa C-836/18) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 20 TFUE – Obywatelstwo Unii Europejskiej – Obywatel Unii, który nigdy nie skorzystał ze swobody przemieszczania się – Wniosek współmałżonka będącego obywatelem państwa trzeciego o wydanie karty pobytu czasowego – Oddalenie – Obowiązek utrzymania małżonka – Brak wystarczających zasobów obywatela Unii – Obowiązek wspólnego pożycia małżonków – Krajowe ustawodawstwo i praktyka – Możliwość skutecznego korzystania z istoty praw przyznanych obywatelom Unii – Pozbawienie]

(2020/C 137/28)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real

Strona pozwana: RH

Sentencja

- 1) Artykuł 20 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie oddaleniu przez państwo członkowskie wniosku w sprawie łączenia rodziny złożonego przez będącego obywatelem państwa trzeciego małżonka obywatela Unii Europejskiej, który posiada obywatelstwo tego państwa członkowskiego i nigdy nie skorzystał ze swobody przemieszczania się – na tej wyłącznie podstawie, że ten obywatel Unii nie posiada wystarczających zasobów dla siebie i małżonka, by nie stanowić obciążenia dla krajowego systemu pomocy społecznej i bez zbadania, czy obywatel Unii i obywatel państwa trzeciego pozostają w stosunku zależności tego rodzaju, że w przypadku odmowy przyznania temu obywatelowi państwa trzeciego pochodnego prawa pobytu ów obywatel Unii byłby zmuszony do opuszczenia terytorium Unii rozpatrywanego jako całość i w ten sposób zostałby pozbawiony możliwości skutecznego korzystania z istoty praw przysługujących mu ze względu na jego status.
- 2) Artykuł 20 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stosunek zależności mogący uzasadniać przyznanie pochodnego prawa pobytu na podstawie tego artykułu nie istnieje wyłącznie z tego powodu, że obywatel państwa członkowskiego, który jest pełnoletni i nigdy nie skorzystał ze swobody przemieszczania się, oraz jego małżonek, który jest pełnoletnim obywatelem państwa trzeciego, są zobowiązani do wspólnego pożycia na podstawie obowiązków wynikających z małżeństwa zgodnie z prawem państwa członkowskiego, którego obywatelstwo posiada obywatel Unii.

⁽¹⁾ Dz.U. C 139 z 15.4.2019.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 27 lutego 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Okręgowy w Poznaniu – Polska) – Corporis sp. z o.o./ Gefion Insurance A/S.

(Sprawa C-25/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa 2009/138/WE – Reprezentacja zakładu ubezpieczeń innych niż na życie – Przedstawiciel mający siedzibę na terytorium kraju – Doręczanie dokumentów – Odbiór dokumentu wszczynającego postępowanie sądowe – Rozporządzenie (WE) nr 1393/2007 – Niemożność stosowania]

(2020/C 137/29)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Okręgowy w Poznaniu

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Corporis sp. z o.o.

Strona pozwana: Gefion Insurance A/S

Sentencja

Artykuł 152 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wypłacalność II) w związku z jej art. 151 i z motywem 8 rozporządzenia (WE) nr 1393/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. dotyczącego doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych i handlowych („doręczanie dokumentów”) oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1348/2000 należy interpretować w ten sposób, że wyznaczenie przez zakład ubezpieczeń innych niż na życie przedstawiciela w przyjmującym państwie członkowskim obejmuje również uprawnienie tego przedstawiciela do odbioru dokumentu wszczynającego postępowanie sądowe w sprawie o odszkodowanie za wypadek komunikacyjny.

(¹) Dz.U. C 164 z 13.5.2019.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 27 lutego 2020 r. – Republika Litewska / Komisja Europejska

(Sprawa C-79/19 P) (¹)

[Odwołanie – EFOGR, EFRG i EFRROW – Wydatki wyłączone z finansowania przez Unię Europejską – Wydatki poniesione przez Republikę Litewską – Wsparcie przechodzenia na wcześniejszą emeryturę – Rozporządzenie (WE) nr 1257/1999 – Artykuł 33m ust. 1 – Przeinaczenie dowodów]

(2020/C 137/30)

Język postępowania: litewski

Strony

Wnoszący odwołanie: Republika Litewska (przedstawiciele: początkowo R. Krasuckaitė, następnie K. Dieninis, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Jokubauskaitė i J. Aquilina, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Republika Litewska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 131 z 8.4.2019.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 5 marca 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d'appel de Bruxelles – Belgia) – Viasat UK Ltd, Viasat Inc. / Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)

(Sprawa C-100/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Zbliżanie ustawodawstw – Sektor telekomunikacji – Wykorzystanie widma radiowego w pasmach częstotliwości 2 GHz w celu wdrożenia systemów dostarczających usługi satelitarne komunikacji ruchomej – Decyzja nr 626/2008/WE – Artykuł 4 ust. 1 lit. c), art. 7 ust. 1 oraz art. 8 ust. 1 – Uzupełniające elementy naziemne – Zezwolenia wydane przez państwa członkowskie – Ciężący na operatorze obowiązki obsługiwanego określonego procentowo udziału ludności i terytorium – Nieprzestrzeganie – Wpływ]

(2020/C 137/31)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour d'appel de Bruxelles

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Viasat UK Ltd, Viasat Inc.

Strona pozwana: Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)

przy udziale: Inmarsat Ventures Ltd c.o., Eutelsat SA,

Sentencja

Artykuł 8 ust. 1 decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 626/2008/WE z dnia 30 czerwca 2008 r. w sprawie selekcji i zezwoleń dotyczących systemów dostarczających satelitarne usługi komunikacji ruchomej (MSS) w związku z art 7 ust. 1 tej decyzji należy interpretować w ten sposób, że w przypadku gdy okaże się, iż operator wybrany zgodnie z tytułem II wspomnianej decyzji oraz upoważniony do korzystania z widma radiowego na podstawie art. 7 tej samej decyzji nie dostarczał usług satelitarnej komunikacji ruchomej za pomocą systemu satelitarnej komunikacji ruchomej w dniu określonym jako docelowy w art. 4 ust. 1 lit c) ppkt (ii) decyzji nr 626/2008, właściwe organy państw członkowskich nie są uprawnione do odmówienia wydania temu operatorowi koniecznych do korzystania z uzupełniających elementów naziemnych systemów satelitarnej komunikacji ruchomej zezwoleń na tej podstawie, że wspomniany operator nie wywiązał się z zobowiązania podjętego we wniosku.

⁽¹⁾ Dz.U. C 131 z 8.4.2019.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 5 marca 2020 r. – Komisja Europejska / Republika Cypryjska

(Sprawa C-248/19) ⁽¹⁾

[Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Artykuł 258 TFUE – Dyrektywa 91/271/EWG – Oczyszczanie ścieków komunalnych – Artykuły 3, 4, 10 i 15 – Sekcje A, B i D załącznika I – Brak systemów zbierania ścieków komunalnych w niektórych aglomeracjach – Brak wtórnego lub innego równie skutecznego oczyszczania ścieków komunalnych – Budowa i eksploatacja oczyszczalni ścieków – Kontrola zrzutów z tych oczyszczalni]

(2020/C 137/32)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Triantafyllou i E. Manhaeve, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Cypryjska (przedstawiciele: E. Zachariadou i M. Chatzigeorgiou, pełnomocnicy)

Sentencja

1) Republika Cypryjska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na podstawie art. 3, 4, 10 i 15, a także sekcji A, B i D załącznika I do dyrektywy 91/271/EWG Rady z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych, zmienionej rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1137/2008 z dnia 22 października 2008 r.:

- nie wyposażając w system zbierania ścieków komunalnych 31 aglomeracji (Aradippou, Ypsonas, Dali, Voroklini, Deryneia, Sotira, Xylophagou, Pervolia, Kolossi, Poli Chrysochous, Leivadia, Dromolaxia, Pera Chorio-Nisou, Liopetri, Avgorou, Paliometochi, Kiti, Frenaros, Ormideia, Kokkinotrimithia, Trachoni, Episkopi, Xylotympon, Pano Polemidia, Pyla, Lympia, Parekklesia, Kakopetria, Achna, Meneou i Pyrgos) i
- nie zapewniając dla tych aglomeracji, by ścieki komunalne, które są doprowadzane do systemów zbierania, były poddane przed odprowadzeniem wtórnemu lub innemu równie skutecznemu oczyszczaniu.

2) Republika Cypryjska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 213 z 24.6.2019.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 13 lutego 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Centrale Raad van Beroep – Niderlandy) – H. Solak / Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Uwv).

(Sprawa C-258/18) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Układ stowarzyszeniowy EWG – Turcja – Artykuł 59 protokołu dodatkowego – Decyzja nr 3/80 – Zabezpieczenie społeczne tureckich pracowników migrujących – Uchylenie klauzul zamieszkania – Artykuł 6 – Świadczenie uzupełniające – Zawieszenie – Zrzeczenie się obywatelstwa przyjmującego państwa członkowskiego – Rozporządzenie (WE) nr 883/2004 – Specjalne nieskładkowe świadczenia pieniężne – Warunek zamieszkania]

(2020/C 137/33)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Centrale Raad van Beroep

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca środek odwoławczy: H. Solak

Druga strona postępowania: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Uwv)

Sentencja

Artykuł 6 ust. 1 akapit pierwszy decyzji nr 3/80 Rady Stowarzyszenia z dnia 19 września 1980 r. o stosowaniu systemów zabezpieczenia społecznego państw członkowskich Wspólnot Europejskich do pracowników tureckich i członków ich rodzin w związku z art. 59 protokołu dodatkowego, podpisanego w dniu 23 listopada 1970 r. w Brukseli oraz zawartego, zatwierdzonego i ratyfikowanego w imieniu Wspólnoty rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2760/72 z dnia 19 grudnia 1972 r. należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie ustawodawstwu krajowemu, zgodnie z którym wypłata świadczenia zmierzającego do uzupełnienia renty inwalidzkiej celem zapewnienia minimalnego wynagrodzenia,

przyznanego na podstawie tego ustawodawstwa, ulega zawieszeniu wobec obywatela tureckiego posiadającego dostęp do legalnego rynku pracy danego państwa członkowskiego, który, po zrzeczeniu się obywatelstwa tego państwa członkowskiego, nabytego w trakcie jego pobytu w tym państwie, powrócił do kraju swojego pochodzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 276 z 6.8.2018.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 3 grudnia 2019 r. – Fruits de Ponent, SCCL / Komisja Europejska

(Sprawa C-183/19 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie – Wspólna polityka rolna (WPR) – Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013 – Rynek owoców miękkich – Zakłócenia, które wystąpiły w roku gospodarczym 2014 – Tymczasowe nadzwyczajne środki wspierające producentów – Skarga o stwierdzenie odpowiedzialności pozaumownej]

(2020/C 137/34)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Fruits de Ponent, SCCL (przedstawiciele: M. Roca Junyent, R. Vallina Hoset i A. Sellés Marco, abogados)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Castillo de la Torre, W. Farrell i A. Sauka, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Fruits de Ponent SCCL zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 148 z 29.4.2019.

Postanowienie Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 14 listopada 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Krajský soud v Ostravě – Republika Czeska) – Armostav Místek s.r.o. / Odvolací finanční ředitelství

(Sprawa C-520/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 53 § 2 i art. 94 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Brak dostatecznych wyjaśnień w przedmiocie kontekstu faktycznego sporu głównego oraz w przedmiocie względów uzasadniających konieczność uzyskania odpowiedzi na pytania prejudycjalne – Oczywista niedopuszczalność]

(2020/C 137/35)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Krajský soud v Ostravě

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Armostav Místek s.r.o.

Strona przeciwna: Odvolací finanční ředitelství

Sentencja

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym przedstawiony przez Krajský soud v Ostravě (sąd regionalny w Ostrawie, Republika Czeska) postanowieniem z dnia 18 czerwca 2019 r. jest oczywiście niedopuszczalny.

(¹) Dz.U. C 328 z 30.9.2019.

Postanowienie Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 19 grudnia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul Ilfov – Rumunia) – NL / Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București

(Sprawa C-679/19) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Kontrola środków pieniężnych wwożonych do Unii Europejskiej lub wywożonych z Unii Europejskiej – Rozporządzenie (WE) nr 1889/2005 – Zakres stosowania – Artykuły 63 i 65 TFUE – Swobodny przepływ kapitału – Przewóz znacznych kwot środków pieniężnych wwożonych na terytorium państwa członkowskiego lub wywożonych z terytorium państwa członkowskiego – Obowiązek zgłoszenia – Sankcje – Grzywna i konfiskata na rzecz państwa niezgłoszonej kwoty przekraczającej 10 000 EUR – Proporcjonalność)

(2020/C 137/36)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Tribunalul Ilfov

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: NL

Strona przeciwna: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București

Sentencja

Artykuły 63 i 65 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom państwa członkowskiego, które dla celów karania uchybienia obowiązkowi zgłoszenia znacznych kwot środków pieniężnych wwożonych na terytorium tego państwa lub wywożonych z niego, przewiduje poza nałożeniem grzywny administracyjnej, konfiskatę na rzecz państwa niezgłoszonej kwoty przekraczającej 10 000 EUR.

(¹) Dz.U. C 423 z 17.12.2019.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa (Senāts) (Łotwa) w dniu 27 grudnia 2019 r. – SIA „ONDO” / Patērētāju tiesību aizsardzības centrs

(Sprawa C-943/19)

(2020/C 137/37)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Augstākā tiesa (Senāts)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca w pierwszej instancji i wnosząca skargę kasacyjną: SIA „ONDO”

Druga strona postępowania: Patērētāju tiesību aizsardzības centrs

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy pojęcie „całkowitego kosztu kredytu ponoszonego przez konsumenta”, zdefiniowane w art. 3 lit. g) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylającej dyrektywę Rady 87/102/EWG⁽¹⁾, stanowi autonomiczne pojęcie prawa Unii Europejskiej?
- 2) Czy koszty z tytułu przedłużenia terminu spłaty kredytu są objęte zakresem pojęcia „całkowity koszt kredytu ponoszony przez konsumenta”, zdefiniowanego w art. 3 lit. g) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylającej dyrektywę Rady 87/102/EWG, w sytuacji takiej jak w niniejszej sprawie, jeżeli postanowienia dotyczące przedłużenia terminu spłaty kredytu stanowią część postanowień i warunków umowy o kredyt uzgodnionych między kredytobiorcą a kredytodawcą?

⁽¹⁾ Dz.U. 2008, L 133, s. 66.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa (Senāts)
(Łotwa) w dniu 27 grudnia 2019 r. – AS „4finance” / Patērētāju tiesību aizsardzības centrs**

(Sprawa C-944/19)

(2020/C 137/38)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Augstākā tiesa (Senāts)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca w pierwszej instancji i wnosząca skargę kasacyjną: AS „4finance”

Druga strona postępowania: Patērētāju tiesību aizsardzības centrs

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy pojęcie „całkowitego kosztu kredytu ponoszonego przez konsumenta”, zdefiniowane w art. 3 lit. g) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylającej dyrektywę Rady 87/102/EWG⁽¹⁾, stanowi autonomiczne pojęcie prawa Unii Europejskiej?
- 2) Czy koszty z tytułu przedłużenia terminu spłaty kredytu są objęte zakresem pojęcia „całkowity koszt kredytu ponoszony przez konsumenta”, zdefiniowanego w art. 3 lit. g) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylającej dyrektywę Rady 87/102/EWG, w sytuacji takiej jak w niniejszej sprawie, jeżeli postanowienia dotyczące przedłużenia terminu spłaty kredytu stanowią część postanowień i warunków umowy o kredyt uzgodnionych między kredytobiorcą a kredytodawcą?

⁽¹⁾ Dz.U. 2008, L 133, s. 66.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa (Senāts) (Łotwa) w dniu 27 grudnia 2019 r. – SIA „OC Finance” / Patērētāju tiesību aizsardzības centrs

(Sprawa C-945/19)

(2020/C 137/39)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Augstākā tiesa (Senāts)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca w pierwszej instancji i wnosząca skargę kasacyjną: SIA „OC Finance”

Druga strona postępowania: Patērētāju tiesību aizsardzības centrs

Pytania prejudycjalne

Pytania prejudycjalne są identyczne jak w sprawie C-944/19.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof (Austria) w dniu 3 stycznia 2020 r. – B / Finanzamt Wien

(Sprawa C-1/20)

(2020/C 137/40)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: B

Strona przeciwna: Finanzamt Wien

Pytania prejudycjalne

Czy art. 132 ust. 1 lit. g) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że zwolnione z podatku VAT są usługi świadczone przez adwokata w charakterze kuratora ustanowionego przez sąd, o ile nie są one typowymi usługami adwokackimi?

⁽¹⁾ Dz.U. 2006, L 347, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 7 stycznia 2020 r. – Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V. / Vodafone GmbH

(Sprawa C-5/20)

(2020/C 137/41)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Druga strona postępowania: Vodafone GmbH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 3 ust. 1 rozporządzenia w sprawie TSM⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że prawo użytkownika końcowego do korzystania z wybranych urządzeń końcowych obejmuje również prawo do korzystania z usługi dostępu do internetu przez urządzenie końcowe bezpośrednio podłączone do interfejsu publicznej sieci telekomunikacyjnej (np. smartfon, tablet) także za pomocą innych urządzeń końcowych (innego smartfonu/tabletu) (tethering)?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

Czy art. 3 ust. 1 i 2 tego rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że sytuacja, w której tethering nie jest zakazany w umowie ani ograniczony technicznie, jednakże ilość danych wykorzystana zgodnie z umową w drodze tetheringu w odróżnieniu od ilości danych wykorzystanej bez zastosowania tetheringu nie jest objęta ofertą zero-rating, lecz jest wliczana do podstawowej ilości danych i w razie przekroczenia tej ilości jest obliczana oddzielnie, stanowi niedozwolone ograniczenie wyboru urządzenia końcowego przez użytkownika końcowego?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2120 z dnia 25 listopada 2015 r. ustanawiające środki dotyczące dostępu do otwartego internetu oraz zmieniające dyrektywę 2002/22/WE w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników, a także rozporządzenie (UE) nr 531/2012 w sprawie roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej wewnątrz Unii (Dz. U. 2015, L 310, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 9 stycznia 2020 r. – VS / Hauptzollamt Münster

(Sprawa C-7/20)

(2020/C 137/42)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: VS

Druga strona postępowania: Hauptzollamt Münster

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 71 ust. 1 akapit drugi dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że przepis art. 87 ust. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny ⁽²⁾ stosuje się mutatis mutandis do powstania zobowiązania z tytułu podatku od wartości dodanej (podatku obrotowego od przywozu)?

⁽¹⁾ Dz.U. 2006, L 347, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. 2013, L 269, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg (Niemcy) w dniu 10 stycznia 2020 r. – Grundstücksgemeinschaft Kollaustraße 136 / Finanzamt Hamburg-Oberalster

(Sprawa C-9/20)

(2020/C 137/43)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Hamburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Grundstücksgemeinschaft Kollaustraße 136

Druga strona postępowania: Finanzamt Hamburg-Oberalster

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 167 dyrektywy 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej ⁽¹⁾ stoi na przeszkodzie przepisom krajowym, zgodnie z którymi prawo do odliczenia podatku naliczonego powstaje w chwili dokonania transakcji także wtedy, gdy zgodnie z prawem krajowym podatek staje się wymagalny wobec dostawcy lub usługodawcy dopiero w momencie pobrania wynagrodzenia, a wynagrodzenie to nie zostało jeszcze zapłacone?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze: czy art. 167 dyrektywy 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej stoi na przeszkodzie przepisom krajowym, zgodnie z którymi prawo do odliczenia podatku naliczonego nie może zostać wykonane w odniesieniu do okresu rozliczeniowego, w którym zapłacono wynagrodzenie, w sytuacji, w której podatek staje się wymagalny wobec dostawcy lub usługodawcy dopiero w momencie pobrania wynagrodzenia, usługa była świadczona we wcześniejszym okresie rozliczeniowym, a zgodnie z prawem krajowym realizacja prawa do odliczenia podatku naliczonego w odniesieniu do tego wcześniejszego okresu rozliczeniowego nie jest już możliwa ze względu na przedawnienie?

⁽¹⁾ Dz.U. 2006, L 347, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Niemcy) w dniu 13 stycznia 2020 r. – DB Netz AG / Bundesrepublik Deutschland

(Sprawa C-12/20)

(2020/C 137/44)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: DB Netz AG

Strona pozwana: Bundesrepublik Deutschland

Pytania prejudycjalne

1. Czy rozporządzenie nr 913/2020 ⁽¹⁾, w szczególności w kontekście zadań przydzielonych radzie zarządzającej korytarza towarowego w art. 13 ust. 1, art. 14 ust. 9 i art. 18 lit. c) tego rozporządzenia, należy interpretować w ten sposób, że rada zarządzająca korytarza towarowego jest uprawniona do samodzielnego określenia procedury w przedmiocie składania wniosków w sprawie alokacji zdolności przepustowej infrastruktury w punkcie kompleksowej obsługi, o którym mowa w art. 13 ust. 1 tego rozporządzenia, a przy tym przykładowo – jak ma to miejsce w niniejszej sprawie – nakazać wyłączone używanie elektronicznych narzędzi rezerwacyjnych, albo czy ta procedura podlega ogólnym przepisom art. 27 ust. 1 i 2 w związku z pkt. 3 lit. a) załącznika IV do dyrektywy 2012/34 ⁽²⁾, a więc może być regulowane wyłącznie przez zarządców sieci uczestniczących w korytarzu towarowym w każdorazowo stosowanych przez nich regulaminach sieci?
2. W wypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi, zgodnie z którą wskazana w punkcie 1 procedura może zostać uregulowana wyłącznie w regulaminie sieci zarządcy sieci uczestniczącego w korytarzu towarowym, to czy kontrola regulaminu sieci przez krajowy organ regulacyjny powinna być prowadzona zgodnie z art. 20 rozporządzenia nr 913/2010 czy raczej wyłącznie zgodnie z przepisami dyrektywy 2012/34 i wydanymi celem jej transpozycji przepisami prawa krajowego?
 - a) Jeżeli kontrola ma być prowadzona zgodnie z art. 20 rozporządzenia nr 913/2010, to czy w zgodzie z jego przepisami pozostaje sytuacja, w której krajowy organ regulacyjny kwestionuje postanowienie w regulaminie sieci takie jak wskazane w punkcie 1, nie działając w tym zakresie wspólnie i zgodnie z organami regulacyjnymi pozostałych państw uczestniczących w korytarzu towarowym albo nawet nie konsultując uprzednio tych innych organów celem przyjęcia wspólnego sposobu postępowania?
 - b) Jeżeli kontrola ma być prowadzona zgodnie z przepisami dyrektywy 2012/34 i wydanymi celem jej transpozycji przepisami prawa krajowego, to czy w zgodzie z nimi, w szczególności z przewidzianym w art. 57 ust. 1 zdanie drugie tej dyrektywy ogólnym obowiązkiem współpracy, pozostaje sytuacja, w której krajowy organ regulacyjny kwestionuje takie postanowienie w regulaminie sieci, nie działając w tym zakresie wspólnie i zgodnie z organami regulacyjnymi pozostałych państw uczestniczących w korytarzu towarowym albo nawet nie konsultując uprzednio tych innych organów celem przyjęcia wspólnego sposobu postępowania?
3. W wypadku odpowiedzi na pytanie pierwsze, zgodnie z którą rada zarządzająca korytarza towarowego jest uprawniona do samodzielnego określenia procedury, o której mowa w punkcie 1, to czy krajowy organ regulacyjny jest uprawniony, zgodnie z art. 20 rozporządzenia nr 913/2010 albo przepisami dyrektywy 2012/34 i wydanymi celem jej transpozycji przepisami prawa krajowego, do tego, żeby kontrolować i ewentualnie zakwestionować regulamin sieci zarządcy sieci w zakresie przekraczającym zgodność treściową tego regulaminu z ustalonym przez radę zarządzającą trybem postępowania, jeżeli regulamin sieci zarządcy sieci zawiera postanowienie odnośnie do takiego postępowania? W razie odpowiedzi twierdzącej na tak zadane pytanie, jakiej odpowiedzi udzielić należy na pytania 2 a) i b) w odniesieniu do tego uprawnienia organu regulacyjnego?
4. O ile z odpowiedzi na poprzednie pytania wynikałoby, że krajowym organom regulacyjnym przysługują uprawnienia do kontroli procedury, o której mowa w punkcie 1, to czy art. 14 ust. 1 rozporządzenia nr 913/2010 należy interpretować w ten sposób, że ogólne ramy przyjmowane na podstawie tego przepisu przez radę wykonawczą należy kwalifikować jako prawo Unii wiążące krajowe organy regulacyjne i sądy krajowe, któremu przysługuje pierwszeństwo stosowania względem prawa krajowego i które podlega ostatecznie wiążącej wykładni przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej?
5. W razie odpowiedzi twierdzącej na pytanie czwarte – czy postanowienie przyjęte na podstawie art. 14 ust. 1 rozporządzenia nr 913/2010 przez rady wykonawcze wszystkich korytarzy towarowych w art. 8 ust. 2 poszczególnych ogólnych ram, zgodnie z którym zdolność przepustową korytarza publikuje się i przyznaje za pośrednictwem międzynarodowego systemu do obsługi wniosków, który – na ile to możliwe – powinien być uzgodniony z innymi korytarzami towarowymi, stoi w sprzeczności z decyzją krajowego organu regulacyjnego, w drodze której ustala się

wymogi odnośnie do kształtu takiego systemu dla zarządców sieci uczestniczących w korytarzu towarowym w odniesieniu do ich regulaminu sieci, które to wymogi nie zostały uzgodnione z innymi krajowymi organami regulacyjnymi i pozostałych państw uczestniczących w korytarzu towarowym?

- (¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 913/2010 z dnia 22 września 2010 r. w sprawie europejskiej sieci kolejowej ukierunkowanej na konkurencyjny transport towarowy (Dz.U. 2010, L 276, s. 22).
- (²) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/34/UE z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie utworzenia jednolitego europejskiego obszaru kolejowego (Dz.U. 2012, L 343, s. 32).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Mercantil n° 1 de Badajoz (Hiszpania) w dniu 15 stycznia 2020 r. – Asociación de Usuarios de Bancos, Cajas y Seguros de España (Adicae Consumidores Críticos y Responsables) / Caja Almedralejo Sociedad Cooperativa de Credito

(Sprawa C-15/20)

(2020/C 137/45)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de lo Mercantil n° 1 de Badajoz

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Asociación de Usuarios de Bancos, Cajas y Seguros de España (Adicae Consumidores Críticos y Responsables)

Strona pozwana: Caja Almedralejo Sociedad Cooperativa de Credito

Pytania prejudycjalne

Pytania prejudycjalne są identyczne jak pytania prejudycjalne 1, 2, 3, 5 i 6 zadane w sprawie C-224/19.⁽¹⁾

(¹) Dz.U. 2019, C 246, s. 4

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Mercantil n° 1 de Badajoz (Hiszpania) w dniu 15 stycznia 2020 r. – Asociación de Usuarios de Bancos, Cajas y Seguros de España (Adicae Consumidores Críticos y Responsables) / Liberbank SA

(Sprawa C-16/20)

(2020/C 137/46)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de lo Mercantil n° 1 de Badajoz

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Asociación de Usuarios de Bancos, Cajas y Seguros de España (Adicae Consumidores Críticos y Responsables)

Strona pozwana: Liberbank SA

Pytania prejudycjalne

Pytania prejudycjalne są identyczne jak pytania prejudycjalne 1, 2, 3, 5 i 6 zadane w sprawie C-224/19. ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Dz.U. 2019, C 246, s. 4

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Köln (Niemcy) w dniu 24 stycznia 2020 r. – Telekom Deutschland GmbH / Republika Federalna Niemiec

(Sprawa C-34/20)

(2020/C 137/47)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Köln

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Telekom Deutschland GmbH

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec

Pytania prejudycjalne

1. a) Czy w przypadku, w którym taryfa telefonii komórkowej, która przewiduje w odniesieniu do ruchu mobilnego miesięczny limit ilości danych, po którego zużyciu następuje redukcja prędkości transmisji, może zostać nieodpłatnie rozszerzona o opcję taryfową, na podstawie której można korzystać z określonych usług tak zwanych partnerów treściowych przedsiębiorstwa telekomunikacyjnego bez wliczania ilości danych zużytej w wyniku korzystania z tych usług do miesięcznego limitu ilości danych określonego w taryfie telefonii komórkowej, przy czym jednak użytkownik końcowy wyraża zgodę na ograniczenie maksymalnej przepustowości do 1,7 Mbit/s dla transmisji strumieniowej wideo niezależnie od tego, czy chodzi o transmisję strumieniową wideo partnerów treściowych czy innych dostawców, art. 3 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2015/2120 ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że porozumienia dotyczące cech usług dostępu do internetu, o których mowa w art. 3 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2015/2120, muszą spełniać wymogi określone w art. 3 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2015/2120?
- b) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze lit. a): czy art. 3 ust. 3 akapit trzeci rozporządzenia (UE) 2015/2120 należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji takiej jak rozpatrywana w niniejszej sprawie ograniczenie przepustowości należy uznać za spowolnienie kategorii usługi?
- c) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze lit. b): czy pojęcie grożącego przeciążenia sieci w rozumieniu art. 3 ust. 3 akapit trzeci lit. c) rozporządzenia (UE) 2015/2120 należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ono jedynie (grożące) wyjątkowe lub tymczasowe przeciążenia sieci?
- d) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze lit. b): czy art. 3 ust. 3 akapit trzeci lit. c) rozporządzenia (UE) 2015/2120 należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji takiej jak rozpatrywana w niniejszej sprawie wymóg równego traktowania równoważnych rodzajów transferów danych sprzeciwia się ograniczeniu przepustowości, które ma zastosowanie jedynie w przypadku opcji dodatkowej, nie zaś w przypadkach pozostałych taryf telefonii komórkowej, a ponadto dotyczy tylko transmisji strumieniowej wideo?
- e) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze lit. b): czy art. 3 ust. 3 akapit trzeci rozporządzenia (UE) 2015/2120 należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji takiej jak rozpatrywana w niniejszej sprawie ograniczenie przepustowości w zależności od zamówienia opcji dodatkowej, którą użytkownik końcowy może ponadto w każdej chwili dezaktywować na okres do 24 godzin, spełnia wymóg, zgodnie z którym kategoria usługi może być spowalniana jedynie tak długo, jak jest to konieczne dla osiągnięcia celów określonych w art. 3 ust. 3 akapit trzeci lit. a)–c) rozporządzenia (UE) 2015/2120?

2. a) W przypadku odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze lit. b): czy art. 3 ust. 3 akapit drugi zdanie drugie rozporządzenia (UE) 2015/2120 należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji takiej jak rozpatrywana w niniejszej sprawie ograniczenie przepustowości jedynie w odniesieniu do transmisji strumieniowej wideo opiera się na obiektywnych różnicach w wymogach dotyczących technicznej jakości usług w zakresie określonych kategorii ruchu?
- b) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie lit. a): czy art. 3 ust. 3 akapit drugi zdanie trzecie rozporządzenia (UE) 2015/2120 należy interpretować w ten sposób, że identyfikacja ruchu danych przypadającego na transmisję strumieniową wideo na podstawie adresów IP, protokołów, adresów URL i rozszerzeń SNI oraz w drodze tak zwanego pattern-matchingu, w przypadku którego określone informacje zawarte w nagłówku są porównywane z wartościami typowymi dla transmisji strumieniowej wideo, stanowi monitorowanie konkretnych treści ruchu?
3. W przypadku odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze lit. a): czy art. 3 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2015/2120 należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji takiej jak rozpatrywana w niniejszej sprawie ograniczenie przepustowości jedynie w odniesieniu do transmisji strumieniowej wideo ogranicza prawo użytkowników końcowych w rozumieniu art. 3 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2015/2120?

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2120 z dnia 25 listopada 2015 r. ustanawiające środki dotyczące dostępu do otwartego internetu i dotyczące opłat detalicznych za regulowane usługi łączności wewnętrznej oraz zmieniające dyrektywę 2002/22/WE, a także rozporządzenie (UE) nr 531/2012 (Dz.U. 2015, L 310, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Instrucción de San Bartolomé de Tirajana (Hiszpania) w dniu 25 stycznia 2020 r. – Postępowanie przeciwko VL

(Sprawa C-36/20)

(2020/C 137/48)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de Instrucción de San Bartolomé de Tirajana.

Postępowanie przeciwko

VL

Druga strona postępowania: Ministerio Fiscal

Pytania prejudycjalne

- 1) Artykuł 6 ust. 1 akapit drugi dyrektywy 2013/32/UE (¹) przewiduje przypadek wystąpienia z wnioskiem o udzielenie ochrony międzynarodowej do innych organów, które nie są właściwe do jego rejestrowania zgodnie z prawem krajowym, w którym to przypadku państwa członkowskie zapewniają dokonanie rejestracji nie później niż sześć dni roboczych po wystąpieniu z takim wnioskiem.

Czy powyższy przepis należy interpretować w ten sposób, że należy uznać sędziów śledczych właściwych do orzekania o zatrzymaniu lub braku zatrzymania cudzoziemców zgodnie z hiszpańskim prawem krajowym za jedne z tych „innych organów”, [przed którymi] – mimo iż nie są one właściwe do zarejestrowania wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej – wnioskodawcy mogą wyrazić wolę złożenia takiego wniosku?

- 2) Czy w przypadku uznania sędziego śledczego za jeden z tych organów, art. 6 ust. 1 dyrektywy 2013/32/UE należy interpretować w ten sposób, że sędzia śledczy musi poinformować wnioskodawców o tym, gdzie i w jaki sposób można składać wnioski o udzielenie ochrony międzynarodowej, oraz że w przypadku złożenia wniosku sędzia śledczy musi go przekazać właściwemu organowi zgodnie z prawem krajowym w celu zarejestrowania i rozpatrzenia wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej, a także właściwemu organowi administracji w celu przyznania wnioskodawcy środków dotyczących przyjmowania, o których mowa w art. 17 dyrektywy 2013/33/UE (²)?

- 3) Czy art. 26 dyrektywy 2013/32/UE i art. 8 dyrektywy 2013/33/UE należy interpretować w ten sposób, że obywatel państwa trzeciego nie może zostać zatrzymany, chyba że spełnione są przesłanki określone w art. 8 ust. 3 dyrektywy 2013/33/UE, ponieważ wnioskodawca jest objęty ochroną na podstawie zasady non-refoulement od chwili złożenia wspomnianego oświadczenia woli przed sędzią śledczym?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej (Dz.U. 2013, L 180, s. 60).

(²) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/33/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia norm dotyczących przyjmowania wnioskodawców ubiegających się o ochronę międzynarodową (Dz.U. 2013, L 180, s. 96).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Andalucía, Ceuta y Melilla (Hiszpania) w dniu 27 stycznia 2020 r. – ZP / Delegación del Gobierno en Melilla

(Sprawa C-38/20)

(2020/C 137/49)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia de Andalucía, Ceuta y Melilla

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: ZP

Druga strona postępowania: Delegación del Gobierno en Melilla

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 18, 49, 63 i 65 TFUE należy interpretować w ten sposób, iż stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, takiemu jak zawarte w art. 18, 4 i 29 Ley 8/1975, de 12 de marzo, de Zonas e Instalaciones de Interés para la Defensa Nacional (ustawy 8/1975 z dnia 12 marca 1975 r. o obszarach i obiektach istotnych dla obrony narodowej) oraz art. 37 RD 689/1978, de 10 de febrero, por el que se aprueba el Reglamento de zonas e instalaciones de interés para la defensa nacional (dekretu królewskiego 689/1978 z dnia 10 lutego 1978 r. w sprawie zatwierdzenia rozporządzenia o obszarach i obiektach istotnych dla obrony narodowej), który jest aktem wykonawczym do Ley 8/1975, de 12 de marzo, de zonas e instalaciones de interés para la defensa nacional, w zakresie, w jakim przepisy te ustanawiają poważne ograniczenia w wykonywaniu przez cudzoziemców prawa własności, w tym konieczność uzyskania, w celu pełnego wykonywania tego prawa, zezwolenia wydawanego przez organy wojskowe – z którego to obowiązku zwolnieni są obywatele hiszpańscy – którego brak skutkuje nałożeniem kary administracyjnej, w sytuacji gdy ograniczenia te są nakładane na obywateli państw trzecich, którzy działalność będącą przedmiotem ograniczeń wykonują wraz z obywatelami państw członkowskich Unii?
- 2) W przypadku udzielenia na pytanie poprzednie odpowiedzi twierdzącej: czy art. 18, 49, 63 i 65 TFUE należy interpretować w ten sposób, iż stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, takiemu jak zawarte w art. 18, 4 i 29 Ley 8/1975, de 12 de marzo, de Zonas e Instalaciones de Interés para la Defensa Nacional (ustawy 8/1975 z dnia 12 marca 1975 r. o obszarach i obiektach istotnych dla obrony narodowej) oraz art. 37 RD 689/1978, de 10 de febrero, por el que se aprueba el Reglamento de zonas e instalaciones de interés para la defensa nacional (dekretu królewskiego 689/1978 z dnia 10 lutego 1978 r. w sprawie zatwierdzenia rozporządzenia o obszarach i obiektach istotnych dla obrony narodowej), który jest aktem wykonawczym do Ley 8/1975, de 12 de marzo, de zonas e instalaciones de interés para la defensa nacional, w zakresie, w jakim przepisy te ustanawiają poważne ograniczenia w wykonywaniu przez cudzoziemców prawa własności, w tym konieczność uzyskania, w celu pełnego wykonywania tego prawa, zezwolenia wydawanego przez organy wojskowe – z którego to obowiązku zwolnieni są obywatele hiszpańscy – którego brak skutkuje nałożeniem kary administracyjnej, w sytuacji gdy ograniczenia te są uzasadnione nadrzędnymi względami interesu ogólnego związanymi z obroną narodową, jeżeli pod uwagę brane jest wyłącznie znaczenie interesu publicznego związanego z obroną narodową w zachowaniu enklaw o szczególnym znaczeniu strategicznym?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rajonen syd – Pazardżik (Bułgaria) w dniu 29 stycznia 2020 r. – SF/ Teritorialna direkcija na Nacionalnata agencija za prichodite – Płowdiw

(Sprawa C-49/20)

(2020/C 137/50)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Rajonen syd – Pazardżik

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SF

Strona przeciwna: Teritorialna direkcija na Nacionalnata agencija za prichodite – Płowdiw

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 2 ust. 1 dyrektywy (UE) 2015/849⁽¹⁾, mając na względzie motyw 6 jej preambuły oraz art. 4 i 5, należy interpretować w ten sposób, że dopuszcza on ogólny przepis krajowy taki jak rozpatrywany w postępowaniu głównym, w rozumieniu którego płatności na terytorium kraju dokonuje się wyłącznie przelewem lub poprzez wpłatę na rachunek płatniczy, gdy ich wartość jest równa lub przekracza 10 000 BGN – bez względu na podmiot i podstawę płatności gotówką, a równocześnie dotyczy to wszystkich płatności w gotówce pomiędzy osobami fizycznymi i prawnymi?
- 2) Mając na względzie osiągnięcie celów dyrektywy i motyw 59 jej preambuły, czy płatności należy rozpatrywać jedynie w zależności od ich wysokości – bez uwzględnienia odpłatnego lub nieodpłatnego charakteru danej operacji?
- 3) Jakie są kryteria dotyczące stopnia podatności – odpowiednio wysokiego stopnia ryzyka – transakcji?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniająca rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Tekst mający znaczenie dla EOG), Dz.U. 2015, L 141, s. 73.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Østre Landsret (Dania) w dniu 12 lutego 2020 r. – Anklagemyndigheden / VAS Shipping ApS

(Sprawa C-71/20)

(2020/C 137/51)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Østre Landsret

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: VAS Shipping ApS

Druga strona postępowania: Anklagemyndigheden

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 49 TFUE stoi na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego, które wprowadza wymóg posiadania zezwolenia na pracę przez będących obywatelami państwa trzeciego członków załogi statku zarejestrowanego pod banderą państwa członkowskiego i stanowiącego własność armatora będącego obywatelem innego państwa członkowskiego Unii, z wyjątkiem przypadków, gdy statek ten wchodzi do portów państwa członkowskiego nie więcej niż 25 razy, przy czym wartość tę oblicza się w sposób ciągły w odniesieniu do okresu roku wstecz?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litwa) w dniu 13 lutego 2020 r. – AB Lifosa / Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Sprawa C-75/20)

(2020/C 137/52)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: AB Lifosa

Strona pozwana: Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 29 ust. 1 i art. 32 ust. 1 lit. e) ppkt (i) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92⁽¹⁾ z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks celny oraz art. 70 ust. 1 i art. 71 ust. 1 lit. e) ppkt (i) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013⁽²⁾ z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny należy interpretować w ten sposób, że wartość transakcyjną (celną) należy skorygować w taki sposób, że powinny być w nią wliczone wszystkie faktycznie poniesione koszty przez sprzedawcę (producenta) w związku z transportem towarów do miejsca ich wprowadzenia na obszar celny Unii (Wspólnoty) Europejskiej [Or. 6], w sytuacji, jak w niniejszej sprawie, (1) jeżeli w myśl warunków dostawy („Incoterms 2000”– DAF) obowiązek pokrycia tych kosztów został poniesiony przez sprzedawcę (producenta) oraz (2) wskazane koszty transportu przewyższały uzgodnioną cenę faktycznie zapłaconą przez nabywcę (importera) [należną od nabywcy (importera)], jednakże (3) cena faktycznie zapłaconą przez nabywcę (importera) [należną od nabywcy (importera)] odpowiada rzeczywistej wartości towarów, nawet w sytuacji, gdy cena ta nie była wystarczająca na pokrycie wszystkich kosztów poniesionych przez sprzedawcę (producenta)?

⁽¹⁾ Dz.U. 1992, L 302, s.1

⁽²⁾ Dz.U. 2013, L 269, s.1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (Irlandia) w dniu 13 lutego 2020 r. – K. M. / Director of Public Prosecutions

(Sprawa C-77/20)

(2020/C 137/53)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Court of Appeal

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący odwołanie: K. M.

Druga strona postępowania: Director of Public Prosecutions

Pytania prejudycjalne

Czy w kontekście wdrażania wspólnej polityki rybołówstwa oraz art. 32 rozporządzenia Rady (WE) nr 850/1998 ⁽¹⁾, jak również w kontekście postępowania karnego wszczętego w celu wykonania przepisów tego rozporządzenia, przepis prawa krajowego, który jako sankcję za popełnienie ściganego z oskarżenia publicznego czynu zabronionego pod groźbą kary grzywny, przewiduje również bezwzględny przepadek wszystkich ryb i wszystkich narzędzi połowowych znajdujących się na pokładzie statku, którego dotyczy czyn zabroniony, jest zgodny z przepisami rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 ⁽²⁾, a w szczególności z jego art. 89 i 90, z gwarantowaną traktatami Unii Europejskiej zasadą proporcjonalności oraz z art. 49 ust. 3 karty praw podstawowych?”.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 850/98 z dnia 30 marca 1998 r. w sprawie zachowania zasobów połowowych poprzez środki techniczne dla ochrony niedojrzałych organizmów morskich (Dz.U. 1998, L 125, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 (OJ 2009, L 343, p. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Najvyšší súd Slovenskej republiky (Słowacja) w dniu 14 lutego 2020 r. – postępowanie karne przeciwko M.B.

(Sprawa C-78/20)

(2020/C 137/54)

Język postępowania: słowacki

Sąd odsyłający

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Strony w postępowaniu głównym

M.B.

Generálna prokuratúra Slovenskej republiky

Pytanie prejudycjalne

Czy wymogi, które zgodnie z art. 1 ust. 1 i art. 6 ust. 1 decyzji ramowej 2002/584 ⁽¹⁾ musi spełniać europejski nakaz aresztowania jako decyzja sądowa, powinny mieć zastosowanie również do informacji uzupełniających dostarczonych na podstawie art. 15 ust. 2 tej decyzji ramowej, jeżeli dla celów decyzji organu sądowego wykonującego nakaz w istotny sposób uzupełniają one lub zmieniają treść pierwotnie wydanego europejskiego nakazu aresztowania?

⁽¹⁾ Decyzja ramowa Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi, Dz.U. 2002, L 190, s. 1; wyd. spec. w jęz. polskim rozdz. 19, tom 6, s. 34.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Krajský soud v Brně (Republika Czeska) w dniu 18 lutego 2020 r. – Vinařství U Kapličky s.r.o. / Státní zemědělská a potravinářská inspekce

(Sprawa C-86/20)

(2020/C 137/55)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Krajský soud v Brně

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Vinařství U Kapličky s.r.o.

Druga strona postępowania: Státní zemědělská a potravinářská inspekce

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dokument V I 1 wydany na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 555/2008 ⁽¹⁾ z dnia 27 czerwca 2008 r. ustanawiającego szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 479/2008 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina w odniesieniu do programów wsparcia, handlu z krajami trzecimi, potencjału produkcyjnego oraz kontroli w sektorze wina, który obejmuje świadectwo zatwierdzonego organu kraju trzeciego, że produkt został wytworzony z zastosowaniem praktyk enologicznych zalecanych i opublikowanych przez OIV [Międzynarodową Organizację Winorośli i Wina] lub dozwolonych przez Wspólnotę, stanowi jedynie administracyjny warunek wwozu wina na terytorium Unii Europejskiej?
- 2) Czy prawo Unii stoi na przeszkodzie zasadzie prawa krajowego, zgodnie z którą osoba handlująca winem przywożonym z Mołdawii może uwolnić się od odpowiedzialności za delikt administracyjny, polegający na wprowadzeniu do obrotu wina poddanego praktykom enologicznym niedozwolonym w Unii Europejskiej, jeżeli organy krajowe nie wzruszyły w stosunku do tej osoby domniemania, że wino zostało wytworzone z zastosowaniem praktyk enologicznych dozwolonych przez Unię Europejską, które to domniemanie mogła ona przyjąć w świetle dokumentu V I 1 wydanego przez organy mołdawskie na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 555/2008 z dnia 27 czerwca 2008 r. ustanawiającego szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 479/2008 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina w odniesieniu do programów wsparcia, handlu z krajami trzecimi, potencjału produkcyjnego oraz kontroli w sektorze wina?

⁽¹⁾ Dz.U. 2008, L 170, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Obvodní soud pro Prahu 8 (Republika Czeska) w dniu 26 lutego 2020 r. – mBank S.A. / PA

(Sprawa C-98/20)

(2020/C 137/56)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Obvodní soud pro Prahu 8

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: mBank S.A.

Strona pozwana: PA

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy pod pojęciem „miejsca zamieszkania konsumenta” zgodnie z art. 17 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 ⁽¹⁾ z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych, wersja przekształcona, obowiązującego od dnia 10 stycznia 2015 r., rozumieć należy miejsce zamieszkania konsumenta w dniu wniesienia powództwa, czy też w dniu powstania stosunku zobowiązaniowego między konsumentem a jego kontrahentem (a więc np. w dniu zawarcia umowy), czyli, czy chodzi o umowę konsumencką w rozumieniu art. 17 ust. 1 lit. c) cytowanego rozporządzenia także w przypadku, gdy konsument na dzień wniesienia powództwa ma miejsce zamieszkania na terytorium innego państwa członkowskiego niż państwo, w którym kontrahent konsumenta prowadzi swoją działalność zawodową lub gospodarczą?

- 2) Czy konsument mający miejsce zamieszkania w innym państwie członkowskim może, zgodnie z art. 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych, wersja przekształcona, obowiązującego od dnia 10 stycznia 2015 r., zostać pozwany przed sąd miejsca, w którym zobowiązanie zostało wykonane albo miało zostać wykonane (niezależnie od art. 18 ust. 2 i art. 26 ust. 2 tego rozporządzenia), z tego powodu, że kontrahent konsumenta nie prowadzi działalności zawodowej lub gospodarczej w państwie, w którym konsument ma miejsce zamieszkania w dniu wniesienia powództwa?

(¹) Dz.U. 2012 L 351, s. 1.

**Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 19 grudnia 2019 r. w sprawie T-211/18,
Vanda Pharmaceuticals/Komisja, wniesione w dniu 29 lutego 2020 r. przez Vanda Pharmaceuticals
Ltd**

(Sprawa C-115/20 P)

(2020/C 137/57)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Vanda Pharmaceuticals Ltd (przedstawiciele: M. Meulenbelt, S. De Knop, B. Natens, advocaten, C. Muttin, avocate)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sądu w sprawie T-211/18;
- uwzględnienie skargi i stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji Europejskiej „C(2018) 252 final” odmawiającej wydania na podstawie rozporządzenia (WE) nr 726/2004 (¹) pozwolenia na dopuszczenie do obrotu produktu leczniczego stosowanego u ludzi Fanaptum – iloperydon;
- obciążenie drugiej strony postępowania jej własnymi kosztami oraz kosztami wnoszącej odwołanie w postępowaniu w pierwszej instancji oraz w postępowaniu odwoławczym;

Posiłkowo wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sądu w sprawie T-211/18;
- przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania;
- rozstrzygnięcie o kosztach w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzut pierwszy odwołania: Sąd błędnie zinterpretował i błędnie zastosował obowiązujący standard kontroli sądowej i przeinaczył dowody.

Zarzut drugi odwołania: Sąd błędnie zinterpretował i błędnie zastosował Wytyczne CHMP/ICH/2/04 zawarte w klinicznej ocenie ryzyka wydłużenia odstępu QT/QTc i potencjału proarytmicznego związanego z produktami leczniczymi niemającymi działania przeciwoarytmicznego (Note for Guidance CHMP/ICH/2/04 on the Clinical Evaluation of QT/QTc 2 Interval Prolongation and Proarrhythmic Potential for Non Antiarrhythmic Drugs) („wytyczne QT”).

Zarzut trzeci odwołania: Sąd nie ocenił w całości zarzutu drugiego podniesionego przez wnoszącą odwołanie w skardze.

Zarzut czwarty odwołania: Sąd przeinaczył dowody i błędnie zastosował zasadę równego traktowania.

Zarzut piąty odwołania: Sąd dokonał błędnej wykładni art. 5 ust. 1, 2 i 3 Traktatu o Unii Europejskiej oraz art. 12 i art. 81 ust. 2 rozporządzenia nr 726/2004.

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. ustanawiające unijne procedury wydawania pozwoleń dla produktów leczniczych stosowanych u ludzi i do celów weterynaryjnych i nadzoru nad nimi oraz ustanawiające Europejską Agencję Leków (Dz.U. 2004, L 136, s. 1).

Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 7 listopada 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vestre Landsret – Dania) – BEI ApS / Skatteministeriet

(Sprawa C-682/16) (¹)

(2020/C 137/58)

Język postępowania: duński

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 70 z 6.3.2017.

Postanowienie prezesa dziewiątej izby Trybunału z dnia 21 listopada 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – Sicilville Srl / Comune di Brescia, przy udziale: Consorzio Stabile A.L.P.I. s.c.a.r.l.)

(Sprawa C-324/18) (¹)

(2020/C 137/59)

Język postępowania: włoski

Prezes dziewiątej izby Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 285 z 13.8.2018.

Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 3 grudnia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Najwyższy – Polska) – BP / Uniparts SARL

(Sprawa C-668/18) (¹)

(2020/C 137/60)

Język postępowania: polski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 44 z 4.2.2019.

Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 3 grudnia 2019 r. – Komisja Europejska / Królestwo Belgii**(Sprawa C-676/18) ⁽¹⁾**

(2020/C 137/61)

Język postępowania: francuski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 16 z 14.1.2019.**Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 17 grudnia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Galicia – Hiszpania) – Agencia Estatal de la Administración Tributaria / RK****(Sprawa C-85/19) ⁽¹⁾**

(2020/C 137/62)

Język postępowania: hiszpański

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 164 z 13.5.2019**Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 22 listopada 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – Raggio di Sole Società Cooperativa Onlus / Comune di Cisternino, Consorzio per L’Inclusione Sociale dell’Ats Fasano – Ostuni – Cisternino, przy udziale: La Scintilla Soc. Coop. Soc.****(Sprawa C-109/19) ⁽¹⁾**

(2020/C 137/63)

Język postępowania: włoski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 182 z 27.5.2019.**Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 22 listopada 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – Raggio di Sole Società Cooperativa Onlus / Comune di Ostuni, Consorzio per L’Inclusione Sociale dell’Ats Fasano – Ostuni – Cisternino, przy udziale: La Scintilla Soc. Coop. Soc.****(Sprawa C-110/19) ⁽¹⁾**

(2020/C 137/64)

Język postępowania: włoski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 182 z 27.5.2019.

Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 22 listopada 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – Industria Italiana Autobus SpA / Comune di Palermo: przy udziale: Irisbus Italia SpA

(Sprawa C-111/19) ⁽¹⁾

(2020/C 137/65)

Język postępowania: włoski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 182 z 27.5.2019.

Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 22 listopada 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kúria – Węgry) – Emberi Erőforrások Minisztériuma / Szent Borbála Kórház

(Sprawa C-491/19) ⁽¹⁾

(2020/C 137/66)

Język postępowania: węgierski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 348 z 14.10.2019.

Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 6 listopada 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Zaragoza – Hiszpania) – Ibercaja Banco, SA/ SO, TP

(Sprawa C-497/19) ⁽¹⁾

(2020/C 137/67)

Język postępowania: hiszpański

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 357 z 21.10.2019.

Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 26 listopada 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Hamburg – Niemcy) – XW / Eurowings GmbH

(Sprawa C-541/19) ⁽¹⁾

(2020/C 137/68)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 383 z 11.11.2019.

Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 15 listopada 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Órgano Administrativo de Recursos Contractuales de la Comunidad Autónoma de Euskadi – Hiszpania) – Confederación Sindical Comisiones Obreras de Euskadi / Ayuntamiento de Arrigorriaga

(Sprawa C-635/19) ⁽¹⁾

(2020/C 137/69)

Język postępowania: hiszpański

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 406 z 2.12.2019.

Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 26 listopada 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Erding – Niemcy) – EUflight.de GmbH / Eurowings GmbH.

(Sprawa C-648/19) ⁽¹⁾

(2020/C 137/70)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 399 z 25.11.2019

Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 6 grudnia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Alicante – Hiszpania) – Banco Santander, SA / VE, WD

(Sprawa C-691/19) ⁽¹⁾

(2020/C 137/71)

Język postępowania: hiszpański

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 423 z 16.12.2019.

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 10 marca 2020 r. – IFSUA / Rada

(Sprawa T-251/18) ⁽¹⁾

[Rybołówstwo – Ochrona żywych zasobów morza – Rozporządzenie (UE) 2018/120 – Środki dotyczące połowów labraksa (*Dicentrarchus labrax*) – Skarga o stwierdzenie nieważności wniesiona przez stowarzyszenie – Artykuł 263 TFUE – Akt regulacyjny niewymagający przyjęcia środków wykonawczych – Bezpośrednie oddziaływanie na sytuację członków stowarzyszenia – Dopuszczalność – Kompetencje Unii do regulacji połowów rekreacyjnych – Pewność prawa – Ochrona zaufania – Równość traktowania – Zasada niedyskryminacji – Proporcjonalność – Zasada ostrożności – Wolność zrzeszania się i prowadzenia działalności gospodarczej]

(2020/C 137/72)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: International Forum for Sustainable Underwater Activities (IFSUA) (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciele: T. Gui Mori i R. Agut Jubert, adwokaci)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: F. Naert i P. Plaza García, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Morales Puerta, F. Moro i A. Stobiecka-Kuik, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia częściowej nieważności rozporządzenia Rady (UE) 2018/120 z dnia 23 stycznia 2018 r. ustalającego uprawnienia do połowów na rok 2018 w odniesieniu do niektórych stad ryb i grup stad ryb, mające zastosowanie w wodach Unii oraz – dla unijnych statków rybackich – w niektórych wodach nienależących do Unii, a także zmieniające rozporządzenie (UE) 2017/127 (Dz.U. 2018, L 27, s. 1).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) International Forum for Sustainable Underwater Activities (IFSUA) pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej, w tym koszty związane z postępowaniem w przedmiocie środka tymczasowego.
- 3) Komisja Europejska pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 221 z 25.6.2018.

Wyrok Sądu z dnia 5 marca 2020 r. – Exploitiemaatschappij De Berghaaf/EUIPO – Brigade Electronics Group (CORNEREYE)

(Sprawa T-688/18) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego CORNEREYE – Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy BACKEYE – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Wzmocniony charakter odróżniający wcześniejszego znaku towarowego uzyskany w następstwie używania – Dowody – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001 – Badanie stanu faktycznego z urzędu – Artykuł 95 ust. 1 rozporządzenia 2017/1001]

(2020/C 137/73)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Exploitiemaatschappij De Berghaaf BV (Barneveld, Niderlandy) (przedstawiciele: adwokaci R. Pansch, S. Klopschinski i M. von Rospatt)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: A. Lukošiuūtė i H. O'Neill, pełnomocnicy)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Brigade Electronics Group plc (Kent, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: adwokat M. Hicks)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 24 lipca 2018 r. (sprawa R 1966/2017-1), dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Brigade Electronics Group a Exploitiemaatschappij De Berghaaf.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 24 lipca 2018 r. (sprawa R 1966/2017-1).
- 2) EUIPO pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Exploitiemaatschappij De Berghaaf BV, w tym niezbędne koszty poniesione przez Exploitiemaatschappij De Berghaaf w związku z postępowaniem przed Izbą Odwoławczą EUIPO.
- 3) Brigade Electronics Group plc pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 24 z 21.1.2019.

Wyrok Sądu z dnia 5 marca 2020 r. – Dekoback/EUIPO – DecoPac (DECOPAC)

(Sprawa T-80/19) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku – Słowny unijny znak towarowy DECOPAC – Rzeczywiste używanie znaku towarowego – Artykuł 51 ust. 1 lit. a) oraz art. 51 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 58 ust. 1 lit. a) oraz art. 58 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Dowody – Artykuł 75 zdanie drugie rozporządzenia nr 207/2009 (obecnie art. 94 ust. 1 zdanie drugie rozporządzenia 2017/1001) – Prawo do bycia wysłuchanym]

(2020/C 137/74)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Dekoback GmbH (Helmstadt-Bargen, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat V. von Moers)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: P. Sipos, pełnomocnik)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: DecoPac, Inc. (Anoka, Minnesota, Stany Zjednoczone)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 26 listopada 2018 r. (sprawa R 1795/2017-5) dotycząca postępowania w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku pomiędzy Dekoback i DecoPac.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Dekoback GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 122 z 1.4.2019.

Postanowienie Sądu z dnia 6 lutego 2020 r. – FT / ESMA

(Sprawa T-625/18) (¹)

[Służba publiczna – Cofnięcie noty obciążeniowej wystawionej przez ESMA – Następcza bezprzedmiotowość sporu – Umorzenie postępowania]

(2020/C 137/75)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: FT (przedstawiciel: adwokat S. Pappas)

Strona pozwana: Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (przedstawiciele: G. Filippa i F. Barzanti, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga na podstawie art. 263 TFUE o stwierdzenie nieważności, po pierwsze, pisma ESMA z dnia 9 sierpnia 2018 r., doręczonego stronie skarżącej w dniu 10 sierpnia 2018 r., w którym organ ten zażądał zwrotu kwoty 12 000 EUR tytułem kosztów postępowania w sprawie, w której wydano wyrok z dnia 8 października 2015 r., FT/ESMA (F-39/14, EU:F:2015:117) oraz, po drugie, noty obciążeniowej nr 4440180170, wystawionej przez ESMA w dniu 10 sierpnia 2018 r., w celu spłaty tej kwoty.

Sentencja

- 1) Umarza się postępowanie w przedmiocie niniejszej skargi.
- 2) Każda ze stron pokrywa własne koszty postępowania.

(¹) Dz.U. C 16 z 14.1.2019.

Postanowienie Sądu z dnia 4 marca 2020 r. – Bibita Group/EUIPO – Benkomers (Butelki na napoje)**(Sprawa T-180/19) ⁽¹⁾****(Wzór wspólnotowy – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do wzoru – Zarejestrowany wzór wspólnotowy przedstawiający butelkę na napoje – Wcześniejszy międzynarodowy wzór wspólnotowy – Uchylenie zaskarżonej decyzji – Następcza bezprzedmiotowość sporu – Umorzenie postępowania)**

(2020/C 137/76)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Bibita Group SHPK (Tirana, Albania) (przedstawiciel: adwokat C. Seyfert)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: J. Ivanauskas, pełnomocnik).

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Benkomers OOD (Sofia, Bułgaria)

Przedmiot

Skarga na decyzję Trzeciej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 14 stycznia 2019 r. (sprawa R 1070/2018-3), dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do wzoru pomiędzy Bibita Group a Benkomers.

Sentencja

- 1) Umarza się postępowanie w przedmiocie skargi.
- 2) Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) pokrywa, poza własnymi kosztami postępowania, koszty poniesione przez Bibita Group SHPK.

⁽¹⁾ Dz.U. C 164 z 13.5.2019.

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 12 lutego 2020 r. – Gerber / Parlament i Rada**(Sprawa T-326/19 R)****[Postępowanie w przedmiocie środków tymczasowych – Obszar celny Unii Europejskiej – Rozporządzenie (UE) 2019/474 – Dyrektywa (UE) 2019/475 – Włączenie gminy Campione d'Italia oraz włoskich wód jeziora Lugano – Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych – Oczywista niedopuszczalność skargi głównej – Niedopuszczalność]**

(2020/C 137/77)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Tibor Gerber (Campione d'Italia, Włochy) (przedstawiciel: adwokat N. Amadei)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: L. Visaggio i C. Biz, pełnomocnicy), Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: A. Lo Monaco i E. Ambrosini, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparty na art. 278 TFUE wniosek o zawieszenie wykonania, po pierwsze, rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/474 z dnia 19 marca 2019 r. zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 952/2013 ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. 2019, L 83, s. 38), a po drugie, dyrektywy Rady (UE) 2019/475 z dnia 18 lutego 2019 r. zmieniającej dyrektywy 2006/112/WE i 2008/118/WE w odniesieniu do włączenia włoskiej gminy Campione d'Italia oraz włoskich wód jeziora Lugano do obszaru celnego Unii i do terytorialnego zakresu stosowania dyrektywy 2008/118/WE (Dz.U. 2019, L 83, s. 42).

Sentencja

- 1) Wniosek o dokonanie zastosowanie środka tymczasowego zostaje odrzucony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Postanowienie Sądu z dnia 2 marca 2020 r. – Datenlotsen Informationssysteme / Komisja**(Sprawa T-368/19) ⁽¹⁾****[Pomoc państwa – Ulgi podatkowe i finansowanie ze środków publicznych – Skarga – Decyzja o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego – Skarga na bezczynność – Zajęcie stanowiska przez Komisję stanowiące koniec bezczynności – Decyzja o zamknięciu formalnego postępowania wyjaśniającego – Umorzenie postępowania]**

(2020/C 137/78)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Datenlotsen Informationssysteme GmbH (Hamburg, Niemcy) (przedstawiciel: T. Lübbig, Rechtsanwalt)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: K. Herrmann i K. Blanck, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 265 TFUE i zmierzające do stwierdzenia, że Komisja, w następstwie skargi złożonej w dniu 15 marca 2012 r., nie zamknęła w rozsądnym terminie, z naruszeniem prawa, formalnego postępowania wyjaśniającego wydając decyzję na podstawie art. 108 ust. 2 TFUE lub art. 9 ust. 1 rozporządzenia Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 108 [TFUE] (Dz.U. 2015, L 248, s. 9).

Sentencja

- 1) Postępowanie w przedmiocie skargi zostaje umorzone.
- 2) Komisja Europejska pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Datenlotsen Informationssysteme GmbH.

⁽¹⁾ Dz.U. C 270 z 12.8.2019.

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 5 marca 2020 r. – HB / Komisja**(Sprawa T-795/19 R)****[Postępowanie w przedmiocie środków tymczasowych – Zamówienia publiczne na usługi – Nieprawidłowości w postępowaniu o udzielenie zamówienia – Odzyskanie już wypłaconych kwot – Nota obciążeniowa – Wniosek o zawieszenie wykonania – Brak pilnego charakteru]**

(2020/C 137/79)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: HB (przedstawiciele: adwokaci M. Vandenbussche i L. Levi)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Baquero Cruz, J. Estrada de Solà i A. Katsimerou, pełnomocnicy)

Przedmiot

Złożony na podstawie art. 278 i 279 TFUE wniosek o zawieszenie wykonania decyzji Komisji C(2019) 7319 final z dnia 15 października 2019 r. nakazującej obniżenie kwoty należnej z tytułu zamówienia CARDS/2008/166-429 i odzyskanie nienależnie przekazanych płatności.

Sentencja

- 1) Wniosek w przedmiocie środków tymczasowych zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Postanowienie Prezesa Sądu w dnia 5 marca 2020 r. – HB/Komisja**(Sprawa T-796/19 R)**

[Postępowanie w przedmiocie środków tymczasowych – Zamówienia publiczne na usługi – Nieprawidłowości w postępowaniu w sprawie udzielania zamówienia – Odzyskanie kwot już wypłaconych – Nota obciążeniowa – Wniosek o zawieszenie wykonania – Brak pilnego charakteru]

*(2020/C 137/80)**Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: HB (przedstawiciele: adwokaci M. Vandebussche i L. Levi)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Baquero Cruz, J. Estrada de Solà i A. Katsimerou, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek na podstawie art. 278 i 279 TFUE mający na celu zawieszenie wykonania decyzji Komisji C(2019) 7318 final z dnia 15 października 2019 r. dotyczącej obniżenia kwot należnych z tytułu zamówienia TACIS/2006/101-510 i odzyskania kwot nienależnie wypłaconych.

Sentencja

- 1) Wniosek w przedmiocie środka tymczasowego zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Postanowienie prezesa Sądu z dnia 7 lutego 2020 r. – Anglo Austrian AAB Bank i Belegging-Maatschappij „Far-East”/EBC**(Sprawa T-797/17 R)**

[Postępowanie w przedmiocie środków tymczasowych – Rozporządzenie (UE) nr 1024/2013 – Nadzór ostrożnościowy nad instytucjami kredytowymi – Decyzja w sprawie cofnięcia zezwolenia instytucji kredytowej – Brak pilnego charakteru]

*(2020/C 137/81)**Język postępowania: niemiecki***Strony**

Strona skarżąca: Anglo Austrian AAB Bank (Wiedeń, Austria), Belegging-Maatschappij „Far-East BV” (Velp, Niderlandy) (przedstawiciele: adwokaci M. Fischer, J. Willheim i M. Ketzler)

Strona przeciwna: Europejski Bank Centralny (przedstawiciele: C. Hernández Saseta, E. Yoo i V. Hümpfner, pełnomocnicy)

Przedmiot

Zawieszenie wykonania decyzji z dnia 14 listopada 2019 r. nr ECB-SSM-2019-AT-8, WHD-2019-0009, którą Europejski Bank Centralny cofnął udzielone Anglo Austrian AAB Bank AG zezwolenie na działalność jako instytucji kredytowej od dnia doręczenia decyzji.

Sentencja

- 1) Wniosek zostaje oddalony
- 2) Postanowienie z dnia 20 listopada 2019 r., Anglo Austrian AAB Bank i Belegging-Maatschappij „Far-East”/EBC (T-797/19 R, niepublikowane, EU:T:2019:801), zostaje uchylone.
- 3) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Postanowienie wiceprezesa Sądu z dnia 3 marca 2020 r. – Junqueras i Vies / Parlament**(Sprawa T-24/20 R)****[Postępowanie w przedmiocie środków tymczasowych – Prawo instytucjonalne – Członkowie Parlamentu – Utrata mandatu – Immunitet parlamentarny – Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych – Częściowa niedopuszczalność – Brak fumus boni iuris]**

(2020/C 137/82)

*Język postępowania: hiszpański***Strony**

Strona skarżąca: Oriol Junqueras i Vies (Sant Joan de Vilatorrada, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat A. Van den Eynde)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: N. Lorenz i C. Burgos, pełnomocnicy)

Przedmiot

Złożony na podstawie art. 278 i 279 TFUE wniosek o, między innymi, zawieszenie wykonania decyzji Parlamentu z dnia 13 stycznia 2020 r. o uznaniu mandatu skarżącego za wakujący od dnia 3 stycznia 2020 r. oraz o oddaleniu wniosku o zastosowanie pilnych środków w celu ochrony jego immunitetu parlamentarnego, złożonego w dniu 20 grudnia 2019 r.

Sentencja

- 1) Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Skarga wniesiona w dniu 19 lutego 2020 r. – Campine i Campine Recycling / Komisja**(Sprawa T-94/20)**

(2020/C 137/83)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Campine (Beerse, Belgia), Campine Recycling (Beerse) (przedstawiciele: C. Verdonck, B. Gielen i Q. Silvestre, lawyers)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- nakazanie Komisji, w wykonaniu wyroku Sądu w sprawie *Campine*⁽¹⁾, zapłatę odszkodowania w kwocie odpowiadającej odsetkom za zwłokę za okres od dnia tymczasowej zapłaty grzywny przez *Campine* aż do dnia 11 grudnia 2019 r. Odsetki te należy naliczyć według stawki odpowiadającej zastosowaniu stopy refinansowania EBC, powiększonej o 3,5 punkta procentowego – co daje kwotę 300 637,32 EUR, czy też, alternatywnie, według stawki, którą Komisja uzna za właściwą;
- nakazanie Komisji zapłatę odsetek naliczonych od kwoty określonej w punkcie powyżej, czyli od odszkodowania odpowiadającego odsetkom za zwłokę naliczonym od tej części grzywny, która została uchylona. Odsetki te należy naliczyć według stawki odpowiadającej zastosowaniu stopy refinansowania EBC, powiększonej o 3,5 punkta procentowego (co daje kwotę 300 637,32 EUR czy też 28,83 EUR w przeliczeniu na dzień), czy też, alternatywnie, według stawki, którą Komisja uzna za właściwą. Odsetki te należy naliczyć w odniesieniu do okresu zaczynającego się wraz ze zwrotem przez Komisję kwoty głównej w dniu 11 grudnia 2019 r., czy też, alternatywnie, od dnia wydania przez Sąd wyroku w niniejszej sprawie, czy też, alternatywnie, w odniesieniu do okresu rozpoczynającego się z dniem, który Komisja uzna za właściwy;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności pisma Komisji 13 stycznia 2020 r., czy też, alternatywnie, wysłanego przez tę instytucję e- z dnia 10 grudnia 2019 r., w którym Komisja odmówiła skarżącemu zapłaty odsetek za zwłokę wymagalnej w wykonaniu wyroku Sądu w sprawie T-240/17, i nakazanie zapłaty odszkodowania na podstawie art. 340 TFEU, czy też, alternatywnie, przyjęcie środków odpowiednich w celu zapewnienia pełnego wykonania wydanego przez Sąd wyroku z dnia 7 listopada 2019 r. w świetle wymogów ustanowionych w art. 266 akapit pierwszy TFUE;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący tego, że Komisja powinna zapłacić odszkodowanie zgodnie z art. 266 akapit drugi TFUE i art. 340 akapit drugi 2 TFUE. Zdaniem skarżących w następstwie wydania przez Sąd wyroku w sprawie *Campine* Komisja, zgodnie z art. 266 § 1 TFUE w przyjętej w orzecznictwie wykładni, jest zobowiązana nie tylko zwrócić główną kwotę grzywny, ale również wypłacić odsetki za zwłokę według standardowej stawki odszkodowania, za pozbawienie skarżących możliwości korzystania z tej kwoty w trakcie okresu referencyjnego (czyli w okresie pomiędzy tymczasową zapłatą przez nie grzywny a jej zwrotem przez Komisję) i nie dysponowała swobodą uznania w tym zakresie. Ze względu na retroaktywny skutek wyroku stwierdzającego nieważność Komisja w wykonaniu wyroku w sprawie *Campine* winna zapłacić odszkodowanie w kwocie odpowiadającej odsetkom za zwłokę.
2. Zarzut drugi, dotyczący tego, że Komisja powinna zapłacić odsetki za zwłokę od należnego odszkodowania. Skarżące podnoszą, że zgodnie z zasadą *restitutio in integrum* Komisja winna zapłacić odsetki za zwłokę od odszkodowania w kwocie odpowiadającej odsetkom za zwłokę naliczonym od tej części grzywny, która została uchylona.
3. Zarzut trzeci, dotyczący tego, że należy stwierdzić nieważność pisma Komisji z dnia 13 stycznia 2020 r., czy też, alternatywnie, wysłanego przez nią w dniu 10 grudnia 2019 r. e-maila, w którym instytucja ta odmówiła zapłaty odsetek za zwłokę. Zdaniem skarżących te akty są nieważne ze względu na to, że zostały wydane z naruszeniem art. 266 akapit pierwszy i art. 296 akapit pierwszy TFEU.

⁽¹⁾ Wyrok z dnia 7 listopada 2019 r. *Campine* i *Campine Recycling* / Komisja, T-240/17 (ECLI:EU:T:2019:778).

Skarga wniesiona w dniu 20 lutego 2020 r. – Intis / EUIPO – Televes (TELEVEND)**(Sprawa T-112/20)**

(2020/C 137/84)

Język skargi: angielski

Strony*Strona skarżąca:* Intis d.o.o. (Zagrzeb, Chorwacja) (przedstawiciel: adwokat T. Nagy)*Strona pozwana:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)*Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą:* Televes, SA (Santiago de Compostela, Hiszpania)**Dane dotyczące postępowania przed EUIPO***Właściciel spornego znaku towarowego:* Strona skarżąca*Sporny znak towarowy:* Słowny unijny znak towarowy TELEVEND – unijny znak towarowy nr 15 547 871*Postępowanie przed EUIPO:* Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku*Zaskarżona decyzja:* Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 12 grudnia 2019 r. w sprawie R 1923/2019-5**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 60 ust. 1 lit. a) w związku z art. 8 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 25 lutego 2020 r. – M/S. Indeutsch International / EUIPO – Crafts Americana Group (Przedstawienie szewronów pomiędzy dwiema równoległymi liniami)**(Sprawa T-124/20)**

(2020/C 137/85)

Język skargi: angielski

Strony*Strona skarżąca:* M/S. Indeutsch International (Noida, Indie) (przedstawiciele: D. Stone, A. Dykes, A. Leonelli, K. Hughes, solicitors, i S. Małynicz, QC)*Strona pozwana:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)*Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą:* Crafts Americana Group, Inc. (Vancouver, Waszyngton, Stany Zjednoczone)**Dane dotyczące postępowania przed EUIPO***Właściciel spornego znaku towarowego:* Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy (Przedstawienie szerek pomiędzy dwiema równoległymi liniami) – unijny znak towarowy nr 8 884 264

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Wielkiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 13 grudnia 2019 r. w sprawie R 2672/2017-G

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO i drugiej strony postępowania przed izbą odwoławczą ich własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Błędne zastosowanie kryterium dotyczącego charakteru odróżniającego trójwymiarowych i podobnych znaków towarowych.

Postanowienie Sądu z dnia 6 lutego 2020 r. – Bernis i in./EBC

(Sprawa T-564/18) ⁽¹⁾

(2020/C 137/86)

Język postępowania: angielski

Prezes dziesiątej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 436 z 3.12.2018.

Postanowienie Sądu z dnia 13 lutego 2020 – Victoria's Secret Stores Brand Management/EUIPO – Lacoste (LOVE PINK)

(Sprawa T-582/19) ⁽¹⁾

(2020/C 137/87)

Język postępowania: francuski

Prezes dziewiątej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 348 z 14.10.2019.

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji
Unii Europejskiej
L-2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL